

Ναι, ασπάστηκα το Ισλάμ. Να το γιατί

[Ελληνικά – Greek – يوناني]

Μωχάμμαντ Χανείφ Σάχεντ

Μετάφραση:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)**

& Ρηγάλος Κωνσταντίνος

Επιμέλεια: Τσεκούρα Βίβιαν

نعم! أسلمت ولماذا؟

محمد حنيف شاهد

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

وريجالوس كونستادينوس

مراجعة: تساكورا فيفيان

ISLAM HOUSE

الإسلام أبرز وأجمل وأجمل

ISLAMHOUSE.COM

THE LARGEST AND MOST AUTHENTIC
FREE REFERENCE TO INTRODUCE ISLAM
IN THE WORLD LANGUAGES

***Ναι, ασπάστηκα το Ισλάμ.
Να το γιατί***

**Εις το όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν
(Παντελεήμονα), του Αρ-Ραχίμ (Πολυεύσπλαχνου)**

{ Η μόνη αληθινή και αποδεκτή θρησκεία για τον Αλλάχ είναι το Ισλάμ. Και αυτοί στους οποίους δόθηκε η Βίβλος (*Χριστιανοί και Εβραίοι*) δεν διαφώνησαν (*στη θρησκεία τους και έγιναν ομάδες και αιρέσεις*) παρά μετά που τους ήλθε η γνώση (*η Αποστολή του Μωχάμμαντ*) από ζήλεια. Και όποιος αρνείται τα Εδάφια του Αλλάχ, τότε θα βρει ότι ο Αλλάχ είναι Γρήγορος στο να (*τον*) καλεί για λογοδότηση. }

(Μετάφραση των εννοιών του Κορανίου)

(Ααλ 'Ιμράν 3:19)

Εν συντομία απόψεις νέων Μουσουλμάνων για το Ισλάμ

Η μετριοπάθεια και η εγκράτεια είναι σημαντικές αρχές του Ισλάμ

Η απλότητα του Ισλάμ, η δυναμική επίκληση και η συναρπαστική ατμόσφαιρα των τζαμιών του, η σοβαρότητα των ειλικρινών οπαδών του, η εμπιστοσύνη που εμπνέει η υλοποίηση της προσευχής σε εκατομμύρια ανθρώπους ανά τον κόσμο που ανταποκρίνονται στο κάλεσμα για τις πέντε καθημερινές προσευχές – αυτοί είναι οι παράγοντες που με προσέλκυσαν αρχικά (στο Ισλάμ).

Η ανοιχτόμυαλη ανοχή του Ισλάμ για τις υπόλοιπες θρησκείες συστήνει το Ισλάμ σε όλους όσοι αγαπούν την ελευθερία. Ο Μωχάμμαντ (ﷺ) νουθετούσε τους οπαδούς του να συμπεριφέρονται καλά στους πιστούς της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης. Και ο Αβραάμ, ο Μωσής και ο Ιησούς αναγνωρίζονται ως προφήτες του Ενός Αληθινού Θεού. Σίγουρα, αυτό αποτελεί δείγμα γενναιοδωρίας και είναι πολύ μπροστά σε σχέση με τη στάση των άλλων θρησκειών.

Το μέτρο και η εγκράτεια στα πάντα, που είναι ο βασικός τόνος του Ισλάμ, κέρδισαν την ανεπιφύλακτη επιδοκιμασία μου.

Συνταγματάρχης Ντόναλντ Ρόγκουελ

ΗΠΑ

***Το Ισλάμ και μόνο μπορεί να ικανοποιήσει τις
ανάγκες κάθε μέλους της ανθρώπινης
οικογένειας***

Ο Χριστιανισμός πρέπει να φύγει από τα πάντα, κι έτσι να χαθεί και να δώσει τη θέση του στην Αληθινή Θρησκεία του Θεού, το Ισλάμ, που είναι η Αλήθεια, η ειλικρίνεια, η ανοχή, η εστίαση στο συμφέρον του ανθρώπου και η κατάδειξη του Ίσιου Δρόμου για τον άνθρωπο. Το Ισλάμ και μόνο μπορεί να ικανοποιήσει τις ανάγκες κάθε μέλους της ανθρώπινης οικογένειας, και οι Μουσουλμάνοι είναι οι μόνοι άνθρωποι στους οποίους μπορεί να βρεθεί το «Αληθινό Βιβλίο της Αδελφικότητας» στην πραγματικότητα, και όχι η απλή «Προσποιητή Αδελφικότητα» όπως συμβαίνει με το Χριστιανισμό.

Σερ Λάουντερ Μπρόντον

Αγγλία

Το Ισλάμ και μόνο προσφέρει λύση στα σημερινά προβλήματα

Για το Δυτικό μυαλό, ο κύριος λόγος προσέλευσης στο Ισλάμ πρέπει να είναι η απλότητά του. Σίγουρα υπάρχουν και κάνα δυο άλλες πεποιθήσεις που είναι το ίδιο εύκολα προσεγγίσιμες, μα δυστυχώς τους λείπει η ζωτικότητα της πίστης του Προφήτη (ειρήνη σ' αυτόν) και η πνευματική και ηθική ανύψωση που προσφέρει.

Το Ισλάμ πρέπει επίσης να γίνει ελκυστικό και από την άποψη της ανοχής...Παραδόξως, η έλλειψη τέτοιας ανοχής στο Χριστιανισμό αφύπνισε το πρώτο ενδιαφέρον μου για το Ισλάμ.

Οι Εκκλησίες είναι πλήρως ανίκανες να καταπολεμήσουν τα σημερινά προβλήματα. Το Ισλάμ και μόνο προσφέρει τη λύση.

Τζον Φίσερ

Το Ισλάμ πάντα με έλκυε, και λόγω της απλότητάς του, και λόγω της αφοσίωσης των οπαδών του

Από τη στιγμή που υιοθέτησα το Ισλάμ ως θρησκεία μου αισθάνομαι ότι έχω φτάσει σε ένα σημείο καμπής στη ζωή μου, και για να το υποστηρίξω αυτό, θα σας δώσω μια ιδέα ως προς το γιατί έγινα Μουσουλμάνος. Υπέβαλα τον εαυτό μου σε μια αυτό-ψυχανάλυση.

Το Ισλάμ πάντα με έλκυε, και λόγω της απλότητάς του, και λόγω της αφοσίωσης των οπαδών του... Διδάχθηκα να θεωρώ όλες τις θρησκείες εκτός από το Χριστιανισμό ως βλάσφημες, και τους οπαδούς τους ως αλλόθρησκους.

Το Ισλάμ μου προσέφερε μια πολύ πρακτική μέθοδο κατάρριψης του φράγματος του υλισμού με έναν από τους Πέντε Πυλώνες της Πίστης, δηλαδή την «Προσευχή». Η Μουσουλμανική προσευχή με διατηρεί πάντα σε εγρήγορση για το καθήκον μου προς τον Αλλάχ, την ψυχή μου και τα υπόλοιπα πλάσματα.

Ντ' Λάρνγκερ Ρεμράφ

Η αγνότητα και η απλότητα της Ισλαμικής Πίστης και η ξεκάθαρη Αλήθειά της ήταν ιδιαίτερα ελκυστικά για εμένα

Η αγνότητα και η απλότητα της Ισλαμικής Πίστης, η ελευθερία της από το δόγμα και την ιεροκρατία, και η εμφανής αλήθεια της, ήταν ιδιαίτερα ελκυστικά για εμένα. Η ειλικρίνεια των Μουσουλμάνων, επίσης, είναι σπουδαιότερη από ό,τι έχω δει στους Χριστιανούς.

Ακόμα μια ομορφιά του Ισλάμ είναι η ισότητά του. Μόνο το Ισλάμ έχει πραγματική ισότητα μεταξύ των ανθρώπων, και καμία άλλη θρησκεία δεν έχει κάτι παρόμοιο. Η Πίστη του Ισλάμ φέρνει την ενότητα.

Η Ντιν (Θρησκεία, τρόπος ζωής) του Ισλάμ είναι, επίσης, η καθαρότερη θρησκεία του κόσμου, αφού οι Μουσουλμάνοι πρέπει να πλένουν τα εκτεθειμένα μέρη του σώματός τους πέντε φορές τη μέρα, μια πρακτική που δε βρίσκεται σε καμία άλλη θρησκεία στον κόσμο.

Βαν Κουίλενμπερκ

Στο Ισλάμ βρήκα την Αληθινή Πίστη την οποία αναζητούσα τόσο καιρό

Αφιέρωσα μεγάλο μέρος του ελεύθερου χρόνου μου σε μια λεπτομερή έρευνα μιας αγγλικής μετάφρασης του Κορανίου, και ταυτόχρονα διαβάζοντας και ξαναδιαβάζοντας κάποια από τα λόγια του Προφήτη Μωχάμμαντ (ﷺ), δε μπορούσα παρά να δω εκεί, επιτέλους, ότι στο Ισλάμ είχα βρει την αληθινή πίστη που αναζητούσα τόσο καιρό.

Θα ήθελα να πω ότι είμαι σίγουρος ότι εάν οι άνθρωποι σε αυτήν και σε άλλες Δυτικές χώρες μπορέσουν να εκτιμήσουν το πλήρες νόημα του Ισλάμ, και τι αυτό σημαίνει, ο αριθμός των μουσουλμάνων θα φουσκώνει καθημερινά, μόνο που, δυστυχώς, υπάρχει τεράστια παρανόηση στα μυαλά πολλών «ελεύθερων στοχαστών» και άλλων, που παραμένουν προσκολλημένοι στο παλιό τους δόγμα, απλά και μόνο επειδή απαιτείται το ηθικό

κουράγιο να εγκαταλείψουν την πίστη τους, με τις αρχές της, και να ασπαστούν το Ισλάμ.

Γουόκερ Χ. Γούλιαμς

Ασπάστηκα το Ισλάμ γιατί ταιριάζει πολύ καλά με τις δικές μου ιδέες

Κάποιος γίνεται καλύτερος Χριστιανός ή Εβραίος μέσω του δρόμου του Ισλάμ, παρά μέσω οποιουδήποτε άλλου δρόμου που υποστηρίζεται από τους Χριστιανούς και τους Εβραίους σήμερα.

Στο Ισλάμ, υπάρχει ανοχή και αναγνώριση μιας παγκόσμιας αδελφότητας. Έτσι, μπορώ να πω ότι ασπάστηκα το Ισλάμ γιατί ταιριάζει τόσο καλά με τις δικές μου ιδέες για τον Αλλάχ και για το όμορφο Σχέδιό Του. Είναι η μόνη πίστη που μπορώ στ' αλήθεια να καταλάβω. Πράγματι, τέτοια είναι η απλότητα και η ομορφιά του, που ακόμα και ένα παιδί μπορεί να το κατανοήσει.

Αμίνα Λε Φλέμινγκ

Το Ισλάμ είναι η θρησκεία που αναζητούσα

Το Ισλάμ είναι η θρησκεία που αναζητούσα από τα παιδικά μου χρόνια. Το μυαλό μου ήταν εντελώς ανικανοποίητο με τις Χριστιανικές διδασκαλίες μέχρι που ήμουν αρκετά μεγάλη ώστε να αποκτήσω ανεξαρτησία σκέψης, ώστε να τις αποτινάξω. Ήρθα σε επαφή με την αληθινή θρησκεία του Ισλάμ. Ενδιαφέρθηκα για το Ισλάμ, ο βασικός τόνος του οποίου είναι η απλότητα, για παράδειγμα η Πίστη στον Μονοθεϊσμό. Γι' αυτό με προσέλκυσε.

Η θρησκεία του Ισλάμ μού έχει προσφέρει ειρήνη και ευτυχία, τέτοια που δεν είχα ποτέ.

Τζόαν Φάτιμα

Αν η Βρετανία και η Ευρώπη ασπάζονταν το Ισλάμ, θα ήταν και πάλι ισχυρές δυνάμεις στον κόσμο

Δεν υπάρχει εκδοχή του Χριστιανισμού που να είναι πραγματικά ικανοποιητική. Οι Χριστιανοί πιστεύουν ότι λόγω της πτώσης του Αδάμ και της Εύας, όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται στην κατάσταση του προπατορικού αμαρτήματος, κι έτσι είναι ανίκανοι να κερδίσουν τον Παράδεισο με τις δικές τους πράξεις. Οι Μουσουλμάνοι, ωστόσο, δεν πιστεύουν ότι οι άνθρωποι τιμωρούνται για την αμαρτία του Αδάμ και της Εύας. Πιστεύουν ότι όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται αθώοι, και μπορούν να χάσουν την ελπίδα τους για τον Παράδεισο μόνο μέσω των δικών τους αμαρτιών όταν είναι αρκετά μεγάλοι για να είναι ένοχοι για σκόπιμες κακές πράξεις.

Αν η Βρετανία και η Ευρώπη ασπάζονταν το Ισλάμ, θα ήταν και πάλι ισχυρές δυνάμεις του κόσμου. Οι Βρετανοί και οι Ευρωπαίοι Μουσουλμάνοι είναι από τους καλύτερους.

Φ. Ρ. Φεζούι

Αγγλία

Εν συντομία απόψεις νέων μουσουλμάνων για το Κοράνιο

***Το Κοράνιο περιέχει ό,τι απαιτεί περισσότερο
κάθε ψυχή***

Από τη νεαρή ηλικία μου, εντυπωσιάστηκα πολύ με τον Ισλαμικό πολιτισμό σε όλες τις πτυχές του, την ποίηση και την αρχιτεκτονική του· και πολύ συχνά έλεγα στον εαυτό μου ότι ένας λαός που θα έδινε στον κόσμο τέτοιον τεράστιο θησαυρό ομορφιάς και σημασίας σε κάθε παρακλάδι του πολιτισμού, πρέπει επίσης να έχει πετύχει τα υψηλότερα επίπεδα και στη φιλοσοφία και στη θρησκεία.

Πάνω στον ενθουσιασμό μου για το Ισλάμ, άρχισα να ψάχνω και να μελετώ όλες τις θρησκείες, από τις πιο αρχαίες μέχρι αυτές της σημερινής εποχής, συγκρίνοντάς τις τη μία με την άλλη, και υποβάλλοντάς τις σε πολύ ισχυρή κριτική. Σιγά-σιγά, πείστηκα ότι οι Μουσουλμάνοι πιστεύουν στην Αληθινή Θρησκεία, και ότι το Κοράνιο περιείχε ό,τι απαιτεί ως επί το πλείστον μια ψυχή για την πνευματική ανύψωσή της.

Κόμης Εντουάρντο Τζιόγκα

Ιταλία

***Μελέτησα μια Μουσουλμανική μετάφραση
των εννοιών του Κορανίου και έμεινα
κατάπληκτος διαβάζοντας τόσο ευγενή
διδάγματα και τόσο εμνευσμένα εδάφια!***

Μελέτησα μια Μουσουλμανική μετάφραση του Κορανίου και έμεινα κατάπληκτος διαβάζοντας τα τόσο ευγενή διδάγματα και τα τόσο εμπνευσμένα εδάφια του, τόσο σοφές και πρακτικές συμβουλές για την καθημερινή ζωή. Με έκανε να αναρωτιέμαι γιατί είχα διδαχθεί ότι ο Μωχάμμαντ (ﷺ) ήταν ψευδοπροφήτης, και γιατί δεν είχα ακούσει ωρύτερα για την αλήθεια αυτής της εκπληκτικής θρησκείας.

Το Ισλάμ, αν ακολουθηθεί ειλικρινά, πρέπει να φέρει την ειρήνη στο μυαλό και στο σώμα, αυτήν την ειρήνη που χρειάζεται ο κόσμος, και να δημιουργήσει μια τέλεια κοινωνική τάξη.

Χασάν Ματθαίος

Το Κοράνιο είναι γεμάτο αλήθειες, και οι διδασκαλίες του είναι τόσο πρακτικές και ελεύθερες από δογματικές δοξασίες και μυστήρια!

Ως Ρωμαιοκαθολικός, είχα την ευκαιρία να μελετήσω την Καθολική πίστη εκτεταμένα. Έκανα το καλύτερο που μπορούσα για να πείσω τον εαυτό μου ότι ο Καθολικισμός ήταν η μόνη αληθινή πίστη, μα αλίμονο! Τα μυστήριά του, τα δόγματά του και τα υποχρεωτικά «πρέπει» του στην πίστη, δε μου επέτρεπαν να ησυχάσω. Ξεκίνησα την αναζήτησή μου για την αλήθεια και αφοσιώθηκα σ' αυτήν για πολλά χρόνια, σιωπηλά.

Στον Ινδουισμό και στο Βουδισμό, βρήκα τόσο «κενές θέσεις» που η μόνη μου εναλλακτική ήταν πια να μελετήσω το Ισλάμ. Κάποια εποχή, ένιωθα μεγάλη αποστροφή για το Ισλάμ. Δεν είχα Μουσουλμάνους φίλους, γιατί το Ισλάμ ήταν τόσο απωθητικό για μένα που δεν ήθελα να έχω την παραμικρή επαφή με τους οπαδούς του. Δεν είχα ιδέα...ότι βιβλία για το Ισλάμ θα με έκαναν έναν καινούργιο άνθρωπο. Αρχισα να τηρώ σταδιακά

όλο και περισσότερο τις υπέροχες διδασκαλίες του Ισλάμ, που δεν άργησα πολύ να εισέλθω σοβαρά σ' αυτό. Άρχισα να αγαπώ το Ισλάμ λόγω του ίσιου και μη μυστήριου δρόμου του. Είναι σαφές και απλό, κι όμως τόσο πλήρες από βαθιές μελέτες που σύντομα ένιωθα ότι το αναπόφευκτο πλησίαζε.

Το Κοράνιο, κάποια εδάφια που διάβασα, απλώς με συγκλόνισαν, γιατί είχα την ιδέα ότι δεν υπήρχε τίποτα που να μπορεί να εναντιωθεί στη Βίβλο. Ανακάλυψα, ωστόσο, ότι πλανιόμουν πλάνην οικτρά. Πράγματι, το Κοράνιο είναι τόσο γεμάτο αλήθειες, και οι διδασκαλίες του είναι τόσο πρακτικές και ελεύθερες από δογματικές δοξασίες και μυστήρια, που μέρα με την ημέρα οδηγούμουν στη θρησκεία της «Ειρήνης και της Αγάπης», που είναι, στ' αλήθεια, το Ισλάμ.

Μού'μιν Αμπντ Αρ-Ραζάκ

Σέλλια, Κεϋλάνη - Σρι Λάνκα

Στο κατώφλι του Ισλάμ

Γιατί ασπάστηκα το Ισλάμ;

Γιατί ασπάστηκα το Ισλάμ; Η μόνη πειστική απάντηση που θα μπορούσα να δώσω είναι ότι ο Παντοδύναμος Αλλάχ με τη Δόξα Του με βοήθησε να παραδεχτώ την Ύψιστη Αλήθεια και να μαρτυρήσω τη μέγιστη πραγματικότητα αυτού του κόσμου. Γνωρίζω πλήρως, ωστόσο, ότι η ανθρώπινη φύση και προδιάθεση αρνούνται να πειστούν σε κάποια γεγονότα και πραγματικότητες χωρίς ικανοποιητικές αποδείξεις και ισχυρά επιχειρήματα. Έχοντας στο μυαλό μου την ανθρώπινη φύση, αισθάνομαι ότι η απάντησή μου δε θα ικανοποιήσει όσους δεν κλίνουν ή δεν έχουν κάποιο ενδιαφέρον προς την αναζήτηση της Αλήθειας, ούτε εκείνους στους οποίους δεν έχει ξημερώσει ακόμα το φως της Αλήθειας. Δε μου μένει, λοιπόν, καμία εναλλακτική, παρά να καταφύγω στην καταγραφή κάποιων από τους λόγους και τις αιτίες που με οδήγησαν να ασπαστώ το Ισλάμ και να παραμείνω σ' αυτό. Ενώ μένω σε μια ευρωπαϊκή κοινωνία, εκφράζω τη χαρά και τον ενθουσιασμό μου για το ότι οι άνθρωποι που ζουν σε αυτές τις κοινωνίες δεν αλλάζουν τη θρησκεία τους, ούτε αποκλίνουν από την πίστη τους για χάρη οικονομικών, πολιτικών ή κοινωνικών πειρασμών, ούτε σπεύδουν να ασπαστούν καμία θρησκεία αν αυτή δε λειτουργεί ως ισχυρό κίνητρο και αποτελεσματικός παράγοντας για να ανοίξει τις καρδιές τους και να παράγει πνευματική ηρεμία.

Εδώ λοιπόν, αν κάποιος σκεφτεί, θα καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η πράξη μου, ή γενικά η πράξη οποιουδήποτε ατόμου στην κοινωνία της Ευρώπης, του ασπασμού του Ισλάμ δε στοχεύει στο οικονομικό ή το κοινωνικό όφελος. Μάλλον το αντίστροφο συμβαίνει. Πρώτον, εμείς, οι άνθρωποι των Ευρωπαϊκών κοινωνιών, δεν αποδίδουμε σημασία στα θρησκευτικά ζητήματα. Ωστόσο, αν υπάρχει κάποιος από την

κοινωνία της Ευρώπης που νοιάζεται για τη θρησκεία, ο στόχος ενός τέτοιου ατόμου δεν είναι παρά να βρει το Θεό. Έτσι, το δικό μου ενδιαφέρον για το Ισλάμ δε σήμαινε τίποτα παραπάνω από την αναζήτηση της Αλήθειας και της κατεύθυνσης για ορθή σκέψη.

Μια επιθυμία αναζήτησης της Αλήθειας άναψε στην καρδιά μου. Ένας πόθος για την εύρεση της Αλήθειας ξύπνησε μέσα μου. Τότε ήταν που είδα ότι είχαν αναπτυχθεί και μεγαλώσει στη φαντασία και τη μνήμη μου πολλές αμφιβολίες και επιφυλάξεις για τις Χριστιανικές πεποιθήσεις και τα θεμελιώδη δόγματά τους. Ταυτόχρονα, το εύρος του Χριστιανισμού έμοιαζε να μη φτάνει για να παρέχει αντίσταση και προστασία ενάντια σ' αυτές τις αμφιβολίες και επιφυλάξεις. Ο Χριστιανισμός συνήθιζε να πιέζει έτσι ώστε όλα τα δόγματά του να πιστεύονται χωρίς αποδείξεις και επιχειρήματα.

Για να αναφέρω ένα παράδειγμα, η καρδιά μου δεν κλίνει στο να πιστέψει την Χριστιανική πεποίθηση ότι ο Παντοδύναμος Αλλάχ έστειλε τον Προφήτη Ιησού Χριστό για όλο τον κόσμο ως εξιλεωτή για τις αμαρτίες όλων των δούλων του Αλλάχ. Επίσης, δε μπορούσα να πιστέψω ότι ολόκληρη η ανθρωπότητα είχε αμαυρωθεί με διάφορες αποχρώσεις της αμαρτίας, συμπεριλαμβανομένης της ανυπακοής, και ότι όλες οι αμαρτίες της ανθρωπότητας συγχωρέθηκαν μετά τη σταύρωση του Ιησού Χριστού. Αισθάνθηκα επίσης ότι ο Αλλάχ ο Ίδιος κατέχει αναπόφευκτα όλη τη δύναμη για να σώσει τους δούλους Του και να τους κρατήσει μακριά από το να διαπράξουν αμαρτίες και εγκλήματα. Αισθάνθηκα επίσης ότι είναι ο Δημιουργός των Πάντων και μπορεί να συγχωρήσει, Μόνος του, τις αμαρτίες των δούλων Του χωρίς να είναι απαραίτητη οποιαδήποτε εξήγηση. Έτσι, ο Παντοδύναμος Αλλάχ δεν έχει ανάγκη από καμία εξήγηση για να Συγχωρέσει τις αμαρτίες των Δούλων Του. Ακόμα, αισθανόμουν ότι η πίστη της χρήσης των Προφητών ως λύτρα για τις αμαρτίες όλης της ανθρωπότητας είναι ισάξια και παρόμοια (Θεός φυλάξει) με την απόδοση κινήτρων κακοβουλίας και αδικίας στον Παντοδύναμο Αλλάχ. Από την

άλλη πλευρά, ο άνθρωπος μπορεί να διαπράξει αμαρτίες και εγκλήματα χωρίς δισταγμό και εμπόδιο. Όποτε εξέφραζα αυτές τις αμφιβολίες σε κάποιον Χριστιανό λόγιο ή ιερέα, με συμβούλευε να διώξω από το μυαλό μου αυτές τις αμφιβολίες και με υποκινούσε στο να αποδέχομαι αυτές τις πεποιθήσεις του Χριστιανισμού, χωρίς καμία επιφύλαξη. Με πίεζαν στενά να αποκηρύξω την ιδέα ότι δεν είναι πειστικές, έτσι ώστε αυτές οι αμφιβολίες και απόψεις να μην αυξηθούν και ευδοκιμήσουν στο μυαλό μου. Η επιθυμία μου για την αναζήτηση της Αλήθειας μεγάλωνε συνεχώς μέχρι που έφτασα σε ένα πολύ κρίσιμο σημείο που αρνείται όλη την πίστη και τους (αποκαλυμμένους) νόμους.

Εκείνες τις ημέρες είχα την ευκαιρία να συναντήσω έναν θρησκευόμενο και ικανό Μουσουλμάνο, ο οποίος, παρόλο που είχε γοητευθεί από τον Ευρωπαϊκό πολιτισμό, δήλωνε περήφανα ότι ήταν Μουσουλμάνος. Δήλωνε ότι, μέσω των ευλογιών του Ισλάμ, απολάμβανε την ευτυχία της καρδιάς και την πνευματική αγνότητα. Από την άλλη πλευρά, ένα περίεργο αίσθημα αποστροφής ενάντια στο όνομα της θρησκείας (του Ισλάμ) βρισκόταν στην καρδιά μου. Αυτή η επιβεβαίωσή του γέμισε την καρδιά μου με ένα αίσθημα έκπληξης και πνίγηκα σε μια θάλασσα σκέψεων: Υπάρχει κάποια θρησκεία που να παρέχει ευαρέστηση στην καρδιά και πνευματική ειρήνη σ' εκείνους που την ακολουθούν; Αυτή η ιδέα με ώθησε να μάθω για το Ισλάμ και τις πρακτικές του. Τώρα ισχυρίζομαι με τη γνώση από τις μελέτες μου ότι το Ισλάμ είναι η αθάνατη θρησκεία του Αλλάχ, που έχει την ικανότητα να συναρπάσει τις καρδιές εκείνων που υποτάσσονται σ' αυτήν. Τους βοηθά σε όλες τις υποθέσεις και τις δυσχερείες τους. Αφαιρεί κάθε αμφιβολία και καχυποψία που εγείρεται στις καρδιές των ανθρώπων από τις διδασκαλίες και τις πεποιθήσεις άλλων θρησκειών.

Μια από τις πιο σημαντικές διδασκαλίες του Ισλάμ που επηρέασε την καρδιά μου είναι ότι δεν καλεί τον άνθρωπο να υποταχθεί σ' αυτήν χωρίς σκέψη και στοχασμό. Αντίθετα, ο άνθρωπος καλείται να σκεφτεί και να στοχαστεί βαθιά και καθαρά και να ζυγίσει κάθε Ισλαμική πεποίθηση στην κλίμακα

της κατανόησης και της σοφίας, πριν την αποδεχτεί. Στο Ισλάμ, ο Αλλάχ ο Παντοδύναμος είναι η πηγή της δικαιοσύνης. Δεν είναι, λοιπόν, δυνατόν ο Αλλάχ να καταστήσει κανέναν άνθρωπο λύτρα για τις αμαρτίες της ανθρωπότητας. Σύμφωνα με την Ισλαμική πίστη, ο Αλλάχ ο Παντοδύναμος κατέχει όλες τις αιώνιες, ύψιστες Ιδιότητες και είναι Ελεύθερος από κάθε έλλειψη και ελάττωμα. Γι' αυτόν το λόγο, το Ισλάμ θεωρεί ότι αυτή η έννοια είναι αντίθετη με τη σοφία, και πέρα από τη λογική αντίληψη, ότι ο Αλλάχ ο Παντοδύναμος έχει εναποθέσει στον άνθρωπο την ελευθερία να διαπράττει αμαρτίες ή όχι και του έχει δώσει την πλήρη ελευθερία να επιδίεται ή όχι σε εγκλήματα.

Αυτές είναι, λοιπόν, οι αιώνιες διδασκαλίες του Ισλάμ που καθάρισαν το μυαλό μου από την τάση να μισεί τη θρησκεία και τους θρησκευτικούς κανόνες. Με οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι η θρησκεία είναι ένας μόνιμος, ανεξάρτητος νομικός κώδικας, που εξασφαλίζει για τον άνθρωπο παντοτινή ευημερία, αιώνια τιμή και ατέλειωτη νίκη και θρίαμβο.

Σ' αυτό το σημείο, από τη μία πλευρά προέβην σε μια εκτεταμένη, εντατική και αναλυτική μελέτη του Ισλάμ, από την οπτική της τήρησης του νόμου της ζωής. Από την άλλη, εστίασα την προσοχή μου στο ερώτημα: πώς παρέχει το Ισλάμ στον άνθρωπο ειρήνη του μυαλού και ηρεμία του εαυτού στη σύγχρονη εποχή, στην οποία κάθε μέρα εμφανίζονται νέα προβλήματα και σύγχρονα ζητήματα. Έτσι, όταν η καρδιά μου ησύχασε και ο εαυτός μου ηρέμησε και από τις δύο κατευθύνσεις, ασπάστηκα το Ισλάμ. Λόγω έλλειψης χώρου δεν είναι δυνατόν να εκφράσω όλες τις εντυπώσεις και τα συναισθήματα που έλαβε το μυαλό μου. Είναι, ωστόσο, απαραίτητο να ξεκαθαρίσω τα μαθήματα που μου ενέπνευσε το Ισλάμ: Το Ισλάμ είναι που οδηγεί ολόκληρη την ανθρωπότητα προς το σκοπό της δημιουργίας της και την καθοδηγεί στην επίτευξη αυτών των υψηλών στόχων. Μεταφέρει το μήνυμα της ειρήνης και της ασφάλειας στην ανθρώπινη κοινωνία· ιδρύει δεσμούς αδελφικότητας και ισότητας ανάμεσα στους ανθρώπους και εξαφανίζει όλες τις διαφορές και τις διαμάχες,

συμπεριλαμβανομένων εκείνων του χρώματος, της φυλής και της εθνικότητας. Σώζει τον άνθρωπο από την κοινωνική και οικονομική εκμετάλλευση και από όλες τις άλλες μορφές της φυλετικής διάκρισης. Τον οδηγεί σε ένα τεράστιο εύρος ορθής καθοδήγησης και σε έναν δρόμο ενοποιημένο και ίσιο.

Το Ισλάμ όχι μόνο αντιτίθεται στη στασιμότητα και την επιδείνωση της ζωής, μα καλεί, επίσης, όλη την ανθρωπότητα στο να πετύχει την πρόοδο και την ανάπτυξη. Επιτρέπει στο άτομο να κερδίζει χρήματα και πλούτο και να επιτυγχάνει βιομηχανική και εμπορική ανάπτυξη. Του δίνει το δικαίωμα να έχει εισόδημα και ανταμοιβές, αρκεί αυτές οι δραστηριότητες να είναι νόμιμες και όχι παράνομες. Έτσι, το Ισλάμ είναι πλήρης και ολοκληρωτική εξέλιξη. Αγκαλιάζει όλες τις πτυχές της επανάστασης και της τελειότητας. Είναι μια πίστη που προχωρά, μαζί με ολόκληρη την ανθρωπότητα, στην ορθή και την ίσια κατεύθυνση, όπου ο άνθρωπος αισθάνεται ότι είναι μέλος μιας διεθνούς κοινωνίας, κατανοεί τα καθήκοντά του και ενδιαφέρεται και φροντίζει για τις απαιτήσεις της ζωής.

Όταν, περίπου πριν από δέκα χρόνια, ασπάστηκα το Ισλάμ, η ειρήνη και η ηρεμία επέστρεψαν στην αποσπασμένη, προβληματική και αποκλίνουσα φύση μου.

Δόξα, ευγνωμοσύνη και ευχαριστίες στον Αλλάχ, για το ότι απολαμβάνω μια ζωή πλήρη από ευτυχία και ικανοποίηση.

Δρ Αμπντ Αλ-Καρέμ Χέρμπερτ

Ο ασπασμός μου του Ισλάμ!

Ως Ιατρός, και απόγονος μιας γαλλικής καθολικής οικογένειας, η ίδια η επιλογή του επαγγέλματός μου μού έδωσε μια αυστηρά επιστημονική κουλτούρα που λίγο με προετοίμασε για μια μυστικιστική ζωή. Όχι ότι δεν πίστευα στον Αλλάχ, μα τα δόγματα και οι τελετουργίες του Χριστιανισμού γενικότερα και του Καθολικισμού πιο συγκεκριμένα δε μου επέτρεπαν ποτέ να αισθανθώ την παρουσία Του. Έτσι, το αίσθημά μου για τον Έναν και Μοναδικό Θεό απαγόρευε την αποδοχή από μέρους μου του δόγματος της Αγίας Τριάδας, και κατά συνέπεια τη θειότητα του Ιησού Χριστού.

Χωρίς να γνωρίζω ακόμα το Ισλάμ, ήδη πίστευα στο πρώτο μέρος της Μαρτυρίας – (Λα Ιλλάχα ίλλα Αλλάχ/Δεν υπάρχει άλλος θεός που να αξίζει να λατρεύεται παρά μόνο ο Αλλάχ), και στα Εδάφια του Κορανίου.

Έτσι, αυτός ήταν από τους πρώτους μεταφυσικούς λόγους για να ασπαστώ το Ισλάμ. Με οδήγησαν, επίσης, και άλλοι λόγοι στο να το κάνω. Για παράδειγμα, η άρνησή μου να αποδεχτώ τους Καθολικούς ιερείς, οι οποίοι, λίγο-πολύ, ισχυρίζονται πως έχουν εκ μέρους του Θεού τη δύναμη να συγχωρούν τις αμαρτίες του ανθρώπου. Επιπλέον, ποτέ δε μπορούσα να αποδεχτώ την Χριστιανική τελετή της Θείας Κοινωνίας, μέσω του θείου άρτου, που αναπαριστά το σώμα του Ιησού Χριστού, ένα δόγμα που μου μοιάζει να ανήκει σε τοτεμιστικές πρακτικές πρωτόγονων ανθρώπων, όπου το σώμα του προγονικού τοτέμ, το ταμπού των ζωντανών, έπρεπε να καταναλωθεί μετά το θάνατό του, ώστε να αφομοιωθεί καλύτερα η προσωπικότητά του. Ακόμα ένα σημείο που με έστειλε πιο μακριά από το Χριστιανισμό, ήταν η απόλυτη σιωπή του για τη σωματική καθαριότητα, ειδικά πριν τις προσευχές, που πάντα μου φαινόταν προσβολή εναντίον του Αλλάχ. Γιατί, όπως μας έχει δώσει ψυχή, μας έχει δώσει και σώμα, κι έτσι δεν έχουμε το δικαίωμα να το παραμελούμε. Η ίδια σιγή τηρείται, και αυτή τη φορά αναμειγμένη με εχθρότητα,

όσον αφορά τη φυσιολογική ζωή του ανθρώπου, ενώ ως προς αυτό το σημείο, το Ισλάμ μού φαινόταν η μόνη θρησκεία συνυφασμένη με την ανθρώπινη φύση.

Το βασικό και καθοριστικό στοιχείο του ασπασμού μου του Ισλάμ ήταν το Κοράνιο. Ξεκίνησα να το μελετώ, πριν τον ασπασμό μου, με το κριτικό πνεύμα του Δυτικού ανθρώπου του πνεύματος, και χρωστάω πολλά στο εκπληκτικό έργο του κυρίου Μάλικ Μπεννάμπι, με τίτλο *Le Phenomene Coranique* (Το Κορανικό Φαινόμενο), που με έπεισε ότι είναι πραγματικά Θεϊκά αποκαλυμμένο. Υπάρχουν συγκεκριμένα Εδάφια σε αυτό το Βιβλίο, το Κοράνιο, που αποκαλύφθηκε περισσότερο από δεκατρείς αιώνες πριν¹, που διδάσκουν ακριβώς τις ίδιες έννοιες με τις σύγχρονες επιστημονικές έρευνες. Αυτό σίγουρα με προσηλύτισε στο δεύτερο μέρος της Μαρτυρίας «*Μωχάμμανταν Ρασούλου Αλλάχ*» (ο Μωχάμμαντ είναι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ).

Αυτός ήταν ο λόγος που με έκανε να παρουσιαστώ στο Τζαμί στο Παρίσι, όπου μαρτύρησα την πίστη μου στο Ισλάμ.

Είμαι πολύ χαρούμενος με την καινούργια πίστη μου και δηλώνω ξανά:

«Μαρτυρώ ότι δεν υπάρχει άλλος θεός που να αξίζει να λατρεύεται παρά μόνο ο Αλλάχ και ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο δούλος και ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ.»

Σελμάν Μπενουάστ

Γαλλία

¹ Δεκατέσσερις αιώνες πριν –σ.τ.ε.

Τι με οδήγησε στο να ασπαστώ το Ισλάμ;

Ο Καθηγητής Άρθουρ Άλισον είναι ο Επικεφαλής του τμήματος Ηλεκτρικής και Ηλεκτρονικής Μηχανικής στο Πανεπιστήμιο του Λονδίνου. Για αρκετά χρόνια ήταν Πρόεδρος της Βρετανικής Κοινωνίας Ψυχολογικών και Πνευματικών σπουδών. Στην πορεία της μελέτης του για τις θρησκείες, γνώρισε το Ισλάμ. Όταν όμως σύγκρινε το Ισλάμ με τις άλλες θρησκείες και δόγματα που είχε μελετήσει, βρήκε ότι ταίριαζε με την έμφυτη φύση του και ικανοποιούσε τις απαιτήσεις του.

Κλήθηκε στην Πρώτη Ισλαμική Διεθνή Διάσκεψη για την Ιατρική Πρωτοπορία που διεξήχθη στο Κάιρο από τις 19 Σεπτεμβρίου μέχρι τις 6 Οκτωβρίου 1985, υπό την αιγίδα του Αιγυπτιακού Ιατρικού Συνδικάτου. Στη διάσκεψη, παρουσίασε μια εργασία για τις ψυχολογικές και πνευματικές μεθόδους θεραπείας υπό το φως του Κορανίου, και επίσης ακόμα μια εργασία που αφορούσε τον ύπνο και το θάνατο υπό το πρίσμα του Εδαφίου 42 της Σούρα *Αζ-Ζούμαρ* (39), την οποία παρουσίασε σε συνεργασία με τον Δρα Μωχάμμαντ Γιάχγια Σάραφι. Τα γεγονότα που παρουσιάστηκαν σε εκείνη τη διάσκεψη του άνοιξαν τα μάτια.

Στην τελευταία μέρα ομιλιών της Διάσκεψης, στην οποία παρευρέθη ο επικεφαλής του Αλ-Αζχαρ Τζαντ Αλ-Χακ, Αιγύπτιος Υπουργός *Αουκάφ*, ο Δρ Μωχάμμαντ Αχμάντι και ο Δρ Μωχάμμαντ Γιάχγια Σάραφι, και υπό την παρουσία εκπροσώπων του Τύπου και τηλεοπτικών ανταποκριτών, ο Καθηγητής Άρθουρ Άλισον δήλωσε ότι το Ισλάμ είναι η θρησκεία της Αλήθειας και της έμφυτης φύσης με την οποία ο Αλλάχ δημιούργησε τον άνθρωπο. Έπειτα προέφερε τις δύο μαρτυρίες (Σαχάνταταϊν) λέγοντας: «Μαρτυρώ ότι δεν υπάρχει άλλος θεός που να αξίζει να λατρεύεται παρά μόνο ο Αλλάχ και ότι ο Μωχάμμαντ είναι ο Προφήτης του Αλλάχ».

Σε μια συνέντευξη που έδωσε στην εβδομαδιαία Αραβική εφημερίδα, *Al-Mουσλιμούν*, του Λονδίνου, αφηγήθηκε την ιστορία του ασπασμού του του Ισλάμ, λέγοντας:

«Κατά την πορεία της έρευνάς μου στη φυσιολογία και στα σχετικά θέματα ως Πρόεδρος της Βρετανικής Κοινωνίας Ψυχολογικών και Πνευματικών σπουδών, ήρθα σε επαφή με τις θρησκείες. Μελέτησα τις θρησκείες του Ινδουισμού, του Βουδισμού και κάποιες άλλες θρησκείες και δόγματα. Όταν μελέτησα το Ισλάμ, το σύγκρινα με τις άλλες θρησκείες.

Κατά τη Διάσκεψη για την «Ιατρική Πρωτοπορία στο Κοράνιο», συνειδητοποίησα ότι η διαφορά ήταν τεράστια. Έπειτα πείστηκα ότι το Ισλάμ είναι η καταλληλότερη θρησκεία που ταιριάζει στην έμφυτη φύση και στο χαρακτήρα μου. Στην καρδιά μου, αισθανόμουν ότι υπάρχει ένας Θεός που ελέγχει το σύμπαν. Αυτός είναι ο Δημιουργός.

Επομένως, όταν μελέτησα για το Ισλάμ, ανακάλυψα ότι δεν αναιρούσε τη λογική και την επιστήμη. Έτσι, πίστεψα ότι ήταν η θρησκεία που αποκαλύφθηκε από τον Αλλάχ. Καθώς είδα την Αλήθεια, προέφερα τις δύο μαρτυρίες. Τη στιγμή που το έκανα, κατακλύστηκα από ένα παράξενο και ανείπωτο συναίσθημα, άνεσης και ικανοποίησης.»

Καθ. Άρθουρ Άλισον

Γιατί ασπάστηκα το Ισλάμ;

Μεγάλωσα με τη θρησκεία της Εκκλησίας της Αγγλίας, και δύσκολα θυμάμαι κάποια Κυριακή που να μην ήταν Αγγλική Κυριακή, κάτι που είναι –ή, τουλάχιστον, έγινε – θεσμός σε τούτη τη χώρα. Επίσης, ήταν μια μέρα που συνεχώς σου έλεγαν να μην κάνεις αυτό, μην κάνεις εκείνο. Σε επέπλητταν αυστηρά όταν ήσουν «άτακτος την Κυριακή», λες και ήταν χειρότερο να το κάνεις την Κυριακή παρά κάποια άλλη μέρα. Το πρωί, η εκκλησία ήταν το πρώτο πράγμα που έκανε κανείς. Και όταν ξεκίνησα να διαφωνώ με κάποια σημεία που συνδέονταν με το Χριστιανικό δόγμα, ή να αμφισβητώ την ακρίβειά του, όχι μόνο δεν υπήρχε κανείς που να μπορεί να απαντήσει τις ερωτήσεις μου, μα μου έλεγαν ότι είναι λάθος να κάνω ερωτήσεις. Μου είπαν ότι ο Θεός είχε γράψει τη Βίβλο, μα όταν ρωτούσα, αν την Έγραψε με στυλό, πού ήταν το πρωτότυπο κείμενο, και αν Τον είχε δει κανείς να το κάνει, τέτοιες ερωτήσεις προκαλούσαν ευσεβή τρόμο στο μυαλό της γκουβερνάντας μου. Δεν ήταν μόνο βαρετό, αλλά εξαιρετικά ενοχλητικό για μένα να πρέπει να ακολουθώ μια θρησκεία που από τις ίδιες τις ρίζες της ήταν εντελώς παράλογη και απίθανη. Όχι μόνο ήθελα να αγαπώ το Θεό που λάτρευα, μα είχα και τεράστιο ενδιαφέρον γι' Αυτόν, και μεγάλη επιθυμία να μάθω περισσότερα γι' Αυτόν, το πώς Είναι πραγματικά. Δε μπορούσα ποτέ να συμφιλιωθώ με την ιδέα ενός Παντοδύναμου και Παντελεήμονα Θεού, ο οποίος Επιτρέπει στον υιό Του έναν τόσο ατιμωτικό και ντροπιαστικό θάνατο ως μέσο για να σώσει τον κόσμο –γιατί το ίδιο το γεγονός της σταύρωσης μού απέδειξε ότι ένας τέτοιος Θεός, που θα μπορούσε να κάνει κάτι τέτοιο, δε θα μπορούσε να είναι ούτε Παντοδύναμος, ούτε Παντελεήμων. Αν ήταν Παντοδύναμος, δε θα υπήρχε η ανάγκη γι' Αυτόν να ζητήσει τη βοήθεια κανενός άλλου, ανθρώπου ή θείου, και αν ήταν Παντελεήμων, δε θα επέτρεπε με τη Θέλησή Του κάποιον εντελώς αθώο άνθρωπο να υποφέρει για τις αμαρτίες που διέπραξαν άλλοι άνθρωποι. Όχι μόνο αυτό, μα έφτανε να κοιτάζω γύρω μου, τις αμαρτίες και τις κακές πράξεις στον κόσμο, για να

δω ότι σε καμία περίπτωση δεν είχε σωθεί από το θάνατο ενός αθώου ατόμου. Και συζητώντας αυτό με τους ανθρώπους, ανακάλυψα ότι οι μισοί από κείνους που δήλωναν Χριστιανοί, δεν πίστευαν στ' αλήθεια όλα όσα θα έπρεπε να πιστεύουν, μα κρατιόντουσαν στο Χριστιανισμό, γιατί ήταν πιο εύκολο να μην αλλάξουν ή να μην μπουν στον κόπο να σκεφτούν μόνοι τους. Τα απογεύματα της Κυριακής τα περνούσα υποχρεωμένη να μάθω την κατήχηση, ή έναν ύμνο απ' έξω. Πόσο καλύτερα θα ήταν αν μου έλεγαν μια πραγματική και εξευγενιστική αλήθεια για το Δημιουργό μου, αντί να με αναγκάζουν να παπαγαλίζω τους κανόνες του δόγματος στο οποίο δεν πίστευα. Ανακουφίστηκα που δεν βαπτίστηκα, γιατί αυτό μου φαινόταν το αποκορύφωμα του όλου πράγματος. Μισούσα τις λέξεις «Σώμα και αίμα Χριστού», παρόλο που στην Προτεσταντική πίστη εννοούνται αλληγορικά και θεωρητικά, και όχι ως το πραγματικό σώμα και αίμα του Ιησού Χριστού, όπως εννοείται στην Καθολική Εκκλησία. Η ιδέα των μυστηρίων με ανησυχούσε πολύ, μα είχα αποφασίσει μυστικά, ότι δε θα βαπτιστώ ποτέ. Αργότερα τα απογεύματα των Κυριακών τελειώναμε με τους ύμνους, και το να αρνούσουν να πας και να συμμετάσχεις, και να τους τραγουδήσεις, θεωρούταν μεγάλη ανυπακοή. Η μόνη εναλλακτική ήταν να πας για ύπνο αν δε μπορούσες να συμπεριφερθείς σωστά, όπως οι άλλοι. Έτσι, η Κυριακή ήταν μια μεγάλη μέρα που περνούσε ανιαρά, και ήταν τέτοιο το ζόρι – με τις Κυριακάτικες εκφράσεις, την Κυριακάτικη συμπεριφορά, τις Κυριακάτικες ασχολίες, το τραγούδι των ύμνων και την εκκλησία – που συχνά κατέληγε η συμπεριφορά μου να είναι χειρότερη από ότι σε μια κανονική μέρα της εβδομάδας. Η Αγία Γραφή πάντα από καρδιάς δεν μου άρεσε, δεν μου έδωσε ούτε την άνεση, ούτε την παρηγοριά, ούτε τη μικρότερη βοήθεια. Όταν μεγάλωσα, την έβρισκα τόσο γεμάτη αντιφάσεις, παράξενους μύθους και απιθανότητες, που κάποιος μπορεί μόνο να αισθάνεται αηδία και θλίψη αντί να τον βοηθήσει και να τον παρηγορήσει. Εκείνοι που θα έπρεπε να είναι σε θέση να την ερμηνεύσουν, οι κληρικοί για παράδειγμα, απέτυχαν εντελώς όταν τους ρώτησα σχετικά μ' αυτήν. Ποια, λοιπόν, θα μπορούσε να είναι η χρήση ενός βιβλίου

που βρίθει με τα στοιχεία του μύθου και της φαντασίας που κανείς δε μπορεί να το εξηγήσει; Η Βίβλος είναι αποτέλεσμα συνένωσης δεκάδων συγγραφέων. Η επιστήμη και η Γεωλογία αποδεικνύουν ότι η αρχή, όπως περιγράφεται στη Γένεση, είναι απίθανο να συνέβη έτσι. Έχουμε, επίσης, αποδείξεις, ότι ο Δαβίδ ποτέ δεν έγραψε τους Ψαλμούς, και ότι πολλά άλλα μέρη της Βίβλου που αποδίδονται σε συγκεκριμένα πρόσωπα, δεν έχουν γραφτεί από αυτά. Έτσι, αφού η Βίβλος ήταν αποτέλεσμα του έργου πολλών ανθρώπων, ποιον πρέπει να πιστέψει κανείς; Το Βιβλίο του Ισλάμ, το Κοράνιο, από την άλλη, έχει έρθει σε μας μέσω μόνο ενός ανθρώπου, δηλαδή του Προφήτη Μωχάμμαντ (ﷺ). Ποτέ δεν τροποποιήθηκε, αλλοιώθηκε, παραφράστηκε και μεταγράφηκε όπως η Βίβλος, μα παρέμεινε ακριβές με το αρχικό του χειρόγραφο. Το Κοράνιο με προσέλκυσε. Το δόγμα του Ισλάμ με προσέλκυσε. Αυτοί, λοιπόν, είναι κάποιοι από τους λόγους για τους οποίους ασπάστηκα το Ισλάμ, μια θρησκεία που είναι παρήγορη, αναζωογονητική, και υποστηρικτική, και γιατί αποκήρυξα μία θρησκεία που, από την πρώτη λέξη που έμαθα από αυτήν, ποτέ της δε με ενέπνευσε, δε με ενθάρρυνε, δε με αναζωογόνησε καθόλου.

Άννι Σπιέτζετ

Μια Αγγλίδα

Γιατί είμαι Μουσουλμάνος;

Η πρώτη θρησκευτική εκπαίδευσή μου ήταν στη Χριστιανική πίστη. Αυτό, ωστόσο, ήταν θέμα γέννησης, και όχι επιλογής – η πρώτη θρησκευτική μας εκπαίδευση είναι γενικά στη θρησκεία των γονιών μας. Αργότερα στη ζωή, η θρησκεία μας συνήθως γίνεται αποδεκτή ως γεγονός. Ωστόσο, αμφισβητούμε και εξετάζουμε τα πάντα εκτός από τη θρησκευτική πίστη μας, ειδικά αν αυτή είναι ο Χριστιανισμός.

Η Χριστιανική Βίβλος, το βιβλίο του Χριστιανισμού, είναι ένα βιβλίο που έχω διαβάσει πολλές φορές. Αμφιβάλλω αν υπάρχει κανείς που να μην φρίττει διαβάζοντας τις σελίδες της, αφού είναι γεμάτες με αιματοχυσίες, σφαγές, λεηλασίες και καταστροφές, μαζί με τις ιστορίες αιμομιξίας, βιασμού, και άλλων μοχθηρών πράξεων.

Πράγματι, αφού διαβάσει τη Βίβλο δε μπορεί κανείς παρά να αναρωτηθεί για τη φύση αυτού του «Θεού των Χριστιανών».

Σχεδόν κάθε Χριστιανικό σπίτι περιέχει τη Βίβλο, μα συνήθως αυτή χρησιμοποιείται ως διακοσμητικό στοιχείο στο τζάκι! Αν ήταν συνήθεια των εκδοτών να παραδίδουν το βιβλίο με τις άκρες του άκοπες, θα έμενε, αναμφίβολα, έτσι για πολλά χρόνια. Ο Τσαρλς Φράνσις Πότερ, στο Βιβλίο του «Η Ιστορία της Θρησκείας» έγραψε: «Η Χριστιανική Βίβλος μπορεί να είναι ‘το βιβλίο που κανείς δε γνωρίζει’ στην Αμερική, μα το Κοράνιο είναι το βιβλίο που όλοι διαβάζουν στο Ισλάμ.». Ναι, πράγματι, και αποτελεί πλεονέκτημα για το Χριστιανισμό το ότι η Βίβλος είναι «το βιβλίο που κανείς δε γνωρίζει». Η Βίβλος ήταν η πρώτη αιτία που με οδήγησε μακριά από το Χριστιανισμό.

Έχοντας χάσει κάθε ενδιαφέρον για το Χριστιανισμό, ξεκίνησα μια έρευνα προς τις υπόλοιπες θρησκείες του κόσμου, καθώς επίσης και τις διάφορες «-ολογίες» και «-ισμούς». Ωστόσο, υπάρχει, πιστεύω, στην ανθρωπότητα μια έμφυτη σιγουριά, βαθειά ριζωμένη, που επιμένει στην κήρυξη του

γεγονότος ότι υπάρχει ο Αλλάχ, ένας Θεός Δημιουργός, Κύριος όλου του σύμπαντος. Μα όχι ο Θεός που δοξάζει τις αιματοχυσίες, τις θηριωδίες και τον αισθησιασμό. Ήταν αυτή η «έμφυτη βεβαιότητα», η οποία με ανάγκασε να επιστρέψω σε μια περαιτέρω μελέτη της θρησκείας.

Ανακάλυψα ότι το Ισλάμ ασκεί έκκληση στη λογική. Δεν περιλαμβάνει τον πεσιμισμό του Βουδισμού. Δεν είναι κενό θειότητας όπως ο Σιντοϊσμός ή ο Κομφουκιανισμός, ούτε είναι μια θρησκεία φτιαγμένη από το χρήμα. Βρήκα ότι καλεί και ενθαρρύνει την επιδίωξη της γνώσης.

Οι σελίδες της ιστορίας είναι γεμάτες με γεγονότα που αναφέρουν τα εμπόδια που έθεσε ο Χριστιανισμός στο δρόμο της προόδου και του πολιτισμού. Ήταν μια παραδοσιακή ρήση του Προφήτη Μωχάμμαντ (ﷺ) η εξής:

«Όποιος παίρνει έναν δρόμο επιδιώκοντας μέσω αυτού γνώση, ο Αλλάχ θα ευκολύνει γι' αυτόν έναν δρόμο προς τον Παράδεισο. Πράγματι οι άγγελοι χαμηλώνουν τα φτερά τους γι' αυτόν που επιζητά τη γνώση, και όποιος είναι στον ουρανό ή στη γη αναζητά από τον Αλλάχ συγχώρηση γι' αυτόν που επιζητά τη γνώση, ακόμα και τα ψάρια στη θάλασσα κάνουν το ίδιο. Στ' αλήθεια, η ανωτερότητα αυτού που έχει γνώση από έναν λάτρη είναι σαν αυτήν της πανσελήνου από τους υπόλοιπους πλανήτες.»

Σαχίχ ιμπν Μάτζα

Δε διστάζω να πω ότι αν το Ισλάμ ήταν περισσότερο γνωστό στο Δυτικό κόσμο, θα κατέπληττε τον πολιτισμένο κόσμο με το κέρδος του σε πιστούς.

Ο λόγος για τον οποίον δεν είναι καλύτερα γνωστό είναι ότι με δυσκολία μπορεί κανείς να αποκτήσει εγκεκριμένη, ή ακόμα και απροκατάληπτη φιλολογία που να αφορά την Ισλαμική πίστη. Ωστόσο, είμαι σίγουρος ότι ο χρόνος θα διορθώσει αυτή την κατάσταση.

Φέρνοντας αυτό το άρθρο σε ένα τέλος, θα ήθελα να αναφέρω ότι είμαι πολύ χαρούμενος να προσθέσω τη φωνή μου στις εκατομμύρια που προφέρουν τη φράση:

«Λα ιλλάχα 'ίλλα Αλλάχ, Μωχάμμανταν ρασούλου Αλλάχ»

(Δεν υπάρχει άλλος θεός που να αξίζει να λατρεύεται παρά μόνο ο Αλλάχ και ο Μωχάμμαντ είναι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ.)

Χάρντ Ε. Χέινκελ

Πώς ήρθα στο Ισλάμ

Ως παιδί είχα κερδίσει πολλά βραβεία για της γνώσεις μου στις Γραφές, μα όσο περισσότερα μάθαινα για τη θρησκεία μου, τόσο περισσότερο σκεπτικιστικά την έβλεπα. Στα δεκατέσσερά μου υποβλήθηκα στο τελετουργικό της «Επιβεβαίωσης» στην Εκκλησία μου. Περνώντας από αυτήν την τελετή περίμενα να εξαφανιστούν όλες οι αμφιβολίες και οι φόβοι μου, και να μπορέσω να αντιμετωπίσω τα προβλήματά μου με τη βοήθεια του Πνεύματος του Θεού (το οποίο, όπως μου είχαν πει, θα εισερχόταν στο σώμα μου μέσω των δακτύλων του επισκόπου που τοποθέτησε τα χέρια του στο κεφάλι μου). Αντί να ενισχύσει την πίστη μου, ωστόσο, αυτή η τελετή ενίσχυσε περισσότερο την αυξανόμενη πεποίθησή μου ότι η θρησκεία μου ήταν ένα σύνολο ανόητων προκαταλήψεων και γελοίων τελετουργιών.

Μέχρι να φύγω από το σχολείο και να πάω στο Πανεπιστήμιο, αυτή η υποψία είχε γίνει βεβαιότητα. Η Χριστιανική Εκκλησία, όπως μου την είχαν δείξει, σήμαινε ελάχιστα, ή τίποτα, για μένα.

Μπορούσα να θαυμάσω τον Ιησού ως έναν ευγενή άγιο ή μάρτυρα, το να τον θεωρήσω Θεό μού φαινόταν αποφασιστικά παράλογο, και σίγουρα όχι σε συνάρτηση με τις δικές του διδασκαλίες. Αν και το έβρισκα πολύ εύκολο να βρω σφάλματα στο δόγμα που είχα απορρίψει, ήταν πολύ πιο δύσκολο να βρω ένα πιο λογικό να πάρει τη θέση του. Ο Χριστιανισμός ήταν ένα συνονθύλευμα αντιφάσεων και προκαταλήψεων. Ο Ορθολογισμός προσέφερε στην καλύτερη περίπτωση μια μη ικανοποιητική πεποίθηση: και δε φαινόταν να υπάρχει καμία λογική θρησκεία που να συνδυάζει τα καλύτερα στοιχεία όλων των διαφορετικών θρησκειών που είχα ακούσει και διαβάσει!

Σχεδόν απελπίστηκα ψάχνοντας ένα καθορισμένο δόγμα που να περιλαμβάνει όλες τις ιδέες που είχα διαμορφώσει· και για πολύ καιρό προσπαθούσα να ικανοποιήσω τον εαυτό μου με κενές δικές μου πεποιθήσεις.

Μια μέρα βρέθηκε στην κατοχή μου ένα αντίγραφο του βιβλίου «Ισλάμ και Πολιτισμός» του Χαουάτζα Καμάλ-αντ-Ντιν.

Καθώς το διάβασα, συνειδητοποίησα ότι σχεδόν όλες μου οι πεποιθήσεις συμπεριλαμβάνονταν στο δόγμα που εξηγούσε το μικρό βιβλιαράκι!

Η ευρεία προοπτική του Ισλάμ, σε αντίθεση με την έλλειψη ανοχής των Χριστιανικών αιρέσεων, η μάθηση και ο πολιτισμός στις Ισλαμικές χώρες κατά το Μεσαίωνα, σε σύγκριση με την άγνοια και την προκατάληψη των άλλων τόπων εκείνης της εποχής, η λογική θεωρία της αποζημίωσης σε αντίθεση με τη Χριστιανική ιδέα της Εξιλέωσης, ήταν μόνο κάποια από τα σημεία που μου έκαναν εντύπωση στην αρχή. Έπειτα, συνειδητοποίησα ότι υπήρχε μία πίστη τόσο ευρεία όσο και η ίδια η ανθρωπότητα, έτοιμη για την καθοδήγηση των πλουσίων και των φτωχών εξίσου, και ικανή να καταρρίψει όλα τα φράγματα του δόγματος και του χρώματος. Μέσω της Μουσουλμανικής Αποστολής, ήρθα σε επαφή και με κάποιες λεπτομερείς διδασκαλίες του Προφήτη Μωχάμμαντ (ﷺ). Ο Ιμάμης του τζαμιού στο Γουόκιγκ ήταν πάντα πρόθυμος να απαντήσει σε οποιαδήποτε από τις κριτικές μου, και τα φιλικά και ενδιαφέροντα γράμματά του συνεισέφεραν πολύ στην ενθάρρυνσή μου να αναζητήσω περισσότερες πληροφορίες γι' αυτήν την πίστη που μου είχε παρουσιαστεί. Είχα τέτοια εμπιστοσύνη στο Ισλάμ και στην ικανότητά του να εκπληρώσει όλες τις πνευματικές ανάγκες, που μέσα σε έναν με δύο μήνες σχεδόν θεωρούσα τον εαυτό μου Μουσουλμάνο.

Αποφάσισα σοφά, ωστόσο, να μη βιαστώ, μα να μελετήσω αυτήν τη νέα θρησκεία μου από όλες τις πτυχές μέχρι να την υιοθετήσω τελικά ως οδηγό μου για τη ζωή.

Είχα πάντα τη θεωρία ότι τα πράγματα που έρχονται εύκολα, χάνονται και εύκολα, και παρομοίως οι θρησκείες που υιοθετούνται ελαφρά, απορρίπτονται εξίσου ελαφρά. Επομένως, διάβασα όσες περισσότερες κριτικές για το Ισλάμ μπορούσα, και πιο ειδικά βιβλία γραμμένα για τον Προφήτη και το Μήνυμά του

από Δυτικούς συγγραφείς. Κάποια από αυτά που διάβασα δεν ήταν πάντα φιλικά προς το Ισλάμ, μα οι καλύτεροι και λιγότερο προκατειλημμένοι συγγραφείς γενικά παραδέχονταν την αξία του Ισλάμ και του δόγματός του στον πολιτισμό, και σε κάποιες περιπτώσεις μαρτυρούσαν ακόμα και την αλήθεια του μηνύματός του.

Δοκίμασα περισσότερο τα πιστεύω μου συζητώντας τα με έναν μορφωμένο φίλο μου, τις απόψεις του οποίου πάντα εκτιμούσα ιδιαίτερω. Ανακάλυψα, προς έκπληξή μου, ότι μοιραζόταν τις περισσότερες από τις απόψεις μου –για την ακρίβεια ήταν Μουσουλμάνος χωρίς καν να το έχει συνειδητοποιήσει ο ίδιος! Πρέπει να υπάρχουν χιλιάδες άνθρωποι σαν αυτόν. Άνθρωποι που έχουν ανακαλύψει το Ισλάμ για τον εαυτό τους, χωρίς να συνειδητοποιούν ότι οι ιδέες τους διδάχτηκαν από τον Προφήτη Μωχάμμαντ (ﷺ) πριν από χίλια τετρακόσια χρόνια! Κατά τους τελευταίους μήνες η πίστη μου στο Ισλάμ έχει αυξηθεί, και πλέον είμαι εξαιρετικά σίγουρος ότι έχω, επιτέλους, βρει την αλήθεια. Τώρα που έχω θρησκεία, που μπορώ στ’ αλήθεια να καταλάβω και να ακολουθήσω, αισθάνομαι ότι μπορώ να αντιμετωπίσω τη ζωή με νέο σθένος. Συμπτωματικά, από όταν βρήκα την αληθινή πίστη μου, είχα περισσότερη καλοτυχία και ευτυχία στην καθημερινή ζωή μου από ότι είχα οποτεδήποτε στο παρελθόν. Αποτελεί μια από τις φιλοδοξίες μου να φέρω το φως του Ισλάμ σε κείνους που είναι ανικανοποίητοι με τη δική τους θρησκεία, όπως ήμουν κι εγώ, και να τους προσφέρω ειρήνη στο μυαλό, που είναι ο βασικός τόνος του σπουδαίου και ένδοξου δόγματός μας.

T. X. Μακ Μπάρκλει

Ασπασμός του Ισλάμ

Στην έρευνά μου για το Ισλάμ, ανακάλυψα ότι το Ισλάμ διδάσκει την αγνότερη μορφή του Μονοθεϊσμού στην πληρέστερη έννοια της λέξης. Ο Θεός δεν έχει συνεργάτη ή εταίρο. Είναι ο Δημιουργός, ο Υποστηρικτής και ο Κυρίαρχος ολόκληρου του σύμπαντος. Όλη η ειλικρινής λατρεία και ευλάβειά μας ανήκουν σ' Αυτόν και μόνο και όλα τα όμορφα Ονόματά Του και οι αποκλειστικές τέλειες Ιδιότητές Του ανήκουν σ' Αυτόν και μόνο, και κανείς από τη δημιουργία Του δεν έχει το δικαίωμα να τα αποδώσει στον εαυτό του. Το να αποδίδει κανείς εταίρους στο Θεό ή να θέτει άλλους Θεούς μαζί Του, αποτελεί αντίφαση στο Μονοθεϊσμό.

Πράγματι, το Ισλάμ μού έδειξε την αλήθεια, το σωστό είδος πίστης και τον ορθό δρόμο που οδηγεί τον άνθρωπο στο Δημιουργό του. Έτσι, μετά από εννιά μήνες επαφής με το Ισλάμ, πείστηκα πλήρως για την αλήθεια, χωρίς καμία επιφύλαξη, και ασπάστηκα το Ισλάμ στις 3 Ιουνίου του 1985. Μάλιστα, δε δυσκολεύτηκα να ασπαστώ το Ισλάμ. Όπως γνωρίζετε, ο άνθρωπος, όντας λογικό ον, δεν πρέπει απλά να υποστηρίζει την αλήθεια, μα έχει καθήκον να τη δηλώνει και να την υπερασπίζεται υπό οποιεσδήποτε συνθήκες. Θα ήταν μια πράξη ισχυρογνωμοσύνης, ιδιοτροπίας, ντροπής και καθόλου θρησκευτικής, το να αγνοεί κανείς την αλήθεια, κάτι ισάξιο με την προδοσία προς Αυτόν στον Οποίο χρωστάμε την ίδια μας την ύπαρξη. Αν ήθελε ο Θεός να μας εξαφανίσει, θα το έκανε οποιαδήποτε στιγμή, μα έχει έναν ειδικό θείο σκοπό για τον καθέναν μας. Ο Θεός έχει καταστήσει σαφές το τι Απαιτεί από εμάς, όταν Είπε:

{Και δεν έπλασα τα τζινν και την ανθρωπότητα, παρά μόνο για να Με λατρεύουν.}

(Μετάφραση των εννοιών του Κορανίου, Σούρα 51:56)

Η δόξα ανήκει στον Αλλάχ, ο Οποίος με την Ευγένειά Του με έφερε στον ορθό και ίσιο δρόμο. Όλα αυτά συνέβησαν χάρη στο Κοράνιο, το οποίο απάντησε σε όλες τις αμφιβολίες μου και ενίσχυσε την πίστη μου στο Ισλάμ.

Γνώρισα έναν Ευρωπαίο, τον κύριο Μάθιους, που είχε ασπαστεί το Ισλάμ χρόνια πριν. Μου είπε πολλά για την Πίστη του Ισλάμ, και η απλότητα και η ειλικρίνειά του μου έκαναν τρομερά βαθειά εντύπωση. Λίγο πριν γυρίσω, είχα τη μεγάλη χαρά να διαβάσω το Κοράνιο, που μου άσκησε βαθύτατη επιρροή, και τότε ήταν που αποφάσισα να ασπαστώ το Ισλάμ. Είχα ήδη ρωτήσει τον κύριο Μάθιους για τη διαδικασία που θα έπρεπε να ακολουθήσω, κι έτσι με την άφιξή μου στην Αγγλία, έγραψα στο Λόρδο Χίντλεϊ, ο οποίος είχε την ευγένεια να μου δώσει τις πληροφορίες που χρειαζόμουν.

Στο σύνολο, πιστεύω ότι ο κύριος λόγος για τον οποίον ασπάστηκα το Ισλάμ ήταν το γεγονός ότι τη θεώρησα ως τη μόνη θρησκεία όπου η πίστη και η αλήθεια κυριαρχούν πραγματικά.

Θα ήθελα να προσθέσω ότι δε μου αρέσει η επισημότητα των άλλων θρησκειών, γιατί πάντα μου θυμίζει το Σόου του Λόρδου Μέιορ.

X. Γ. Νιούιτ

Πώς αφοσιώθηκα στο Ισλάμ;

Γεννήθηκα σε μια Γερμανική Χριστιανική οικογένεια κατά το πιο άγριο μέρος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, στο Βερολίνο το 1943. Η οικογένειά μου μετακόμισε αρχικά στην Ισπανία, την ίδια χρονιά, και αργότερα, το 1948, στην Αργεντινή. Εκεί έμεινα 15 χρόνια. Δημοτικό και γυμνάσιο πήγα στο Ρωμαιοκαθολικό σχολείο «La Salle» στην Κόρδοβα της Αργεντινής. Όπως ήταν αναμενόμενο, έγινα πολύ σύντομα ένθερμος καθολικός. Μία ώρα την ημέρα μού έκαναν κήρυγμα για την Καθολική θρησκεία, και πολύ συχνά παρευρισκόμουν σε θρησκευτικές τελετές. Στα δώδεκα, το όνειρό μου ήταν να γίνω Καθολικός ιερέας. Ήμουν απόλυτα αφοσιωμένος στη Χριστιανική πίστη.

Ο Αλλάχ είδε τον παραλογισμό μου, και μια μέρα, σχεδόν πριν από επτά χρόνια, επέτρεψε ένα αντίγραφο μιας Ισπανικής μετάφρασης των εννοιών του Κορανίου να φτάσει στα χέρια μου. Ο πατέρας μου δεν είχε ενστάσεις να το διαβάσω, αφού υπέθεσε ότι θα μου προσέφερε μόνο ένα ευρύτερο υπόβαθρο και τίποτα παραπάνω. Δεν φανταζόταν την επιρροή που θα ασκούσε ο Λόγος του Αλλάχ στο μυαλό μου... Όταν άνοιξα το Κοράνιο, ήμουν φανατικός Ρωμαιοκαθολικός· όταν το έκλεισα, ήμουν απόλυτα αφοσιωμένος στο Ισλάμ...

Προφανώς, η γνώμη μου για το Ισλάμ δεν ήταν ευνοϊκή πριν διαβάσω το Κοράνιο. Πήρα το Κοράνιο από περιέργεια, και το άνοιξα με περιφρόνηση, περιμένοντας να βρω μέσα σ' αυτό φοβερά λάθη, βλασφημίες, προκαταλήψεις και αντιφάσεις. Ήμουν προκατειλημμένος, μα ήμουν, επίσης, και πολύ μικρός, και η καρδιά μου δεν είχε ακόμα το χρόνο να σκληρύνει εντελώς. Διάβαζα τις *Σούρα* (Κεφάλαια) διστακτικά στην αρχή, με ζήλο αργότερα, και τελικά με απελπισμένη δίψα για την Αλήθεια. Τότε, στη σπουδαιότερη στιγμή της ζωής μου, ο Αλλάχ μού προσέφερε την καθοδήγησή Του και με οδήγησε από την προκατάληψη στην Αλήθεια, από το σκοτάδι στο Φως, από το

Χριστιανισμό στο Ισλάμ...στις ευλογημένες σελίδες του Κορανίου, βρήκα τη λύση για όλα μου τα προβλήματα, την ικανοποίηση για όλες μου τις ανάγκες, την εξήγηση για όλες μου τις αμφιβολίες. Ο Αλλάχ με προσέλκυσε στο Φως Του με ακαταμάχητη δύναμη, και υποτάχθηκα σ' Αυτόν με χαρά. Όλα φαίνονταν πια ξεκάθαρα, τα πάντα μού έβγαζαν νόημα, και ξεκίνησα να καταλαβαίνω τον εαυτό μου, το σύμπαν και τον Αλλάχ. Γνώριζα την πικρή αλήθεια, ότι είχα παραπλανηθεί από τους αγαπημένους μου δασκάλους, και ότι τα λόγια τους δεν ήταν παρά σκληρά ψεύδη, είτε το γνώριζαν είτε όχι. Ολόκληρος ο κόσμος μου γκρεμίστηκε σε μια στιγμή, όλες οι αντιλήψεις μου έπρεπε να αναθεωρηθούν. Μα η πίκρα στην καρδιά μου ξεπεράστηκε ραγδαία από την απaráμιλλη χαρά του ότι είχα επιτέλους βρει τον *Ραμπ* (Κύριο) μου, και είχα γεμίσει με ζωή και ευγνωμοσύνη προς Αυτόν. Εξακολουθώ να Τον δοξάζω για το Έλεός Του προς εμένα. Χωρίς τη Βοήθειά Του, θα είχα παραμείνει στο σκοτάδι και στην ανοησία για πάντα.

Γεμάτος χαρά και ενθουσιασμό, έσπευσα να μεταφέρω την ανακάλυψή μου και σε άλλους ανθρώπους, στους γονείς μου, στους συμμαθητές μου, στους καθηγητές μου... Ήθελα οι πάντες να μάθουν την Αλήθεια, να απελευθερωθούν από την άγνοια και την προκατάληψη, να νιώσουν τη χαρά που ένιωθα. Συνάντησα ένα οχυρό να τους περικυκλώνει, έναν παχύ τοίχο να τους χωρίζει από την Αλήθεια... Και δεν κατάφερα να αφαιρέσω το οχύρωμα, γιατί βρισκόταν στις καρδιές τους, ήταν πιο σκληρές από την πέτρα. Έλαβα περιφρόνηση και καταδίωξη, ανήμπορος να συλλάβω την τυφλότητα των διωκτών μου. Έμαθα ότι μόνον ο Αλλάχ μπορεί να δώσει το Φως.

Όσο περισσότερα μάθαινα, τόσο περισσότερο ένιωθα υποχρεωμένος να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου στον Αλλάχ που με είχε Οδηγήσει στο Ισλάμ, την Ιδανική Θρησκεία.

Έχω διαβάσει τις Ιερές Γραφές κάθε θρησκείας. Πουθενά δεν είχα βρει αυτό που είδα στο Ισλάμ: την τελειότητα. Το Κοράνιο, σε σύγκριση με κάθε άλλη Γραφή που έχω διαβάσει, είναι σαν το φως του ήλιου σε σύγκριση με αυτό ενός σπίρτου. Πιστεύω

ακράδαντα ότι όποιος διαβάσει τα Λόγια του Αλλάχ με μυαλό που δεν είναι απόλυτα κλειστό προς την Αλήθεια, θα γίνει Μουσουλμάνος, αν το Θέλει ο Αλλάχ. Επίσης, θα ταξιδέψει από το σκοτάδι στο φως...

Είθε ο Αλλάχ να προσφέρει την Καθοδήγησή Του σε όλους τους ειλικρινείς αναζητητές της Αλήθειας. Τα χέρια του Ισλάμ είναι ανοικτά για να τους υποδεχτούν και να τους αγκαλιάσουν στην καρδιά μιας κοινωνίας που αποκαλείται από τον Ίδιο τον Αλλάχ:

«Ο καλύτερος λαός που έχει αναδειχθεί ποτέ για το όφελος της ανθρωπότητας.»

(Κοράνιο, Σούρατ Ααλ 'Ιμράν, 3:110)

Δόξα στον Αλλάχ, τον Κύριο των κόσμων!

Ντιρκ Ουόλτερ Μισίγκ

ΗΠΑ

Γιατί έγινα Μουσουλμάνος;

Βαθειά μέσα στην ανθρώπινη ψυχή λανθάνει η γνώση για το γεγονός ότι υπάρχει ο Παντοδύναμος Αλλάχ. Εξαρτάται λίγο-πολύ από τις περιστάσεις της παιδείας και της ανατροφής, στις οποίες γεννιέται κανείς, οι οποίες διαμορφώνουν τις οριστικές θρησκευτικές απόψεις μας. Έτσι ακριβώς συνέβη και στη δική μου περίπτωση. Οι γονείς μου ήταν αυστηρά Καθολικοί και με ανέθρεψαν ως αφοσιωμένο Καθολικό, προορίζοντάς με για ιερέα. Μα η μοίρα θα τα έφερνε αλλιώς και τα βήματά μου με έφεραν στη χώρα της Ιάβας, στην Άπω Ανατολή, για να παρατηρήσω με τα ίδια μου τα μάτια πώς οι Μουσουλμάνοι τηρούσαν την πίστη τους. Αυτό μού άνοιξε τα μάτια, γιατί έμαθα ότι οι Μουσουλμάνοι, όπως παρουσιάζονται από τη χριστιανική ιεροσύνη, στα αυτιά μας, δεν είναι καθόλου αλλόθρησκοι και ειδωλολάτρες, και το Ισλάμ, το οποίο έχουν παρερμηνεύσει τόσο πολύ, δεν είναι μια θρησκεία με μισητές πρακτικές.

Αγαπώντας την αλήθεια, υποστήριξα το Ισλάμ περίπου πριν από έξι χρόνια, για να εξασφαλίσω τη θέση του ενάντια στις αναληθείς και άδικες προκαταλήψεις. Έπρεπε, για το σκοπό αυτό, να καλέσω για βοήθεια κάποιους διακεκριμένους και καλόκαρδους φίλους, για το κτίσιμο ενός τζαμιού στην Ολλανδία, όπως υπάρχει στο Λονδίνο, στο Βερολίνο και στο Παρίσι. Σταδιακά μου έγινε εμφανές ότι ήταν επιτακτικό να διατηρηθεί η μάχη για το Ισλάμ. Στο μεταξύ, είχα μάθει για το Ισλάμ από κάποιους από τους αληθινούς Μουσουλμάνους φίλους μου, κι έπειτα από εξονυχιστική μελέτη του Κορανίου, συνειδητοποίησα ότι το Ισλάμ ήταν πάντα η θρησκεία μου.

Η μόνη διαφορά που κάνει η παρούσα δήλωση είναι ότι τώρα εξετάζω ανοικτά το Ισλάμ και μ' αυτό νιώθω πολύ ευτυχισμένος. Τώρα συνειδητοποιώ ότι η θέση μου είναι ανάμεσα στους Μουσουλμάνους αδελφούς μου, να δοξάζω τον Αλλάχ που Έφερε τη σωτηρία για την ανθρωπότητα.

Μου προκαλεί τεράστιο πόνο να συνειδητοποιώ το γιατί δεν είχα ασπαστεί νωρίτερα το Ισλάμ ως θρησκεία μου. Κλείνω με την υπόσχεση ότι η ζωή μου από εδώ και στο εξής θα είναι αφοσιωμένη στην υπηρεσία της καλύτερης θρησκείας του κόσμου, του Ισλάμ!

Τ.Α. Βαν Μπέιτεμ (Μωχάμμαντ 'Αλι)

Γιατί αποδέχτηκα το Ισλάμ;

Θα προσπαθήσω σε αυτό το σύντομο άρθρο να υπογραμμίσω εν συντομία τις συνθήκες που με οδήγησαν να ασπαστώ τελικά το Ισλάμ, πιστεύοντας ότι αυτό μπορεί να αποδειχτεί αρκετά ενδιαφέρον και στους Μουσουλμάνους, και στους μη Μουσουλμάνους αναγνώστες.

Ανατράφηκα από την παιδική μου ηλικία σε μια θρησκευτική ατμόσφαιρα, καθώς σκόπευαν να με οδηγήσουν στο να ακολουθήσω την ιερατεία, μα ο Θεός το Θέλησε αλλιώς, και αντί γι' αυτό, κάνω το σημερινό μου επάγγελμα. Επομένως, τουλάχιστον, δε μπορώ να κατηγορηθώ ότι ακολούθησα τα βήματά μου χωρίς πλήρη γνώση των πραγμάτων.

Εφόσον το έργο και οι έρευνές μου έχουν δημιουργήσει νέα ενδιαφέροντα στη ζωή μου, είναι φυσικό το ότι έβρισκα λιγότερο χρόνο στη διάθεσή μου για να αφοσιωθώ στη θρησκεία από ότι παλαιότερα, και, συνεπώς, όσο περνούσε ο χρόνος και έβρισκα τον εαυτό μου ελεύθερο από τις θρησκευτικές επιρροές των νεανικών μου χρόνων, άρχισα να αναλογίζομαι μόνος μου, και τελικά συνειδητοποίησα ότι αμφισβητούσα ακόμα και τις πιο θεμελιώδεις αρχές της θρησκείας που μέχρι τότε αποδεχόμουν αυτολεξεί. Παρόλα αυτά, συνέχιζα να εκπληρώνω τις υποχρεώσεις μου προς το Θεό.

Περίπου εκείνον τον καιρό ήρθε ο Μεγάλος Πόλεμος, και έπρεπε με το Σύνταγμα μου να υπηρετήσω στην Εγγύς Ανατολή. Κατά την περίοδο αυτή (περίπου τέσσερα χρόνια) είχα την εξαιρετική καλοτυχία να κάνω κάποιους πολύ καλούς φίλους στο Κάιρο, και ήταν αποτέλεσμα των συζητήσεων που έκανα με αυτούς τους καλούς ανθρώπους, οι οποίοι μου εξήγησαν κάποια εδάφια από το Κοράνιο, που φύτεψε στο μυαλό μου τους σπόρους των δογμάτων μιας θρησκείας που η μοίρα ήθελε να υιοθετήσω μερικά χρόνια μετά.

Μόλις ανέλαβα ξανά την εργασία μου, ακολούθησε μια περίοδος στη ζωή μου κατά την οποία, λόγω της ανανέωσης των μελετών και του έργου μου, έβρισκα ελάχιστο χρόνο για σοβαρή μελέτη θρησκευτικών ζητημάτων. Και όταν τελικά το έκανα, έβρισκα ότι δε μπορούσα πια να συμπιλωθώ με τις διδασκαλίες της Χριστιανικής Πίστης, και, ως αποτέλεσμα, διέκοψα την παρευρέσή μου στην εκκλησία, και είχα πειστεί ότι κάθε άλλη πορεία υπό τις παρούσες συνθήκες θα ήταν υποκριτική.

Λίγο καιρό μετά ήταν που θυμήθηκα τις παλαιότερες συζητήσεις που είχα με τους παλιούς Αιγύπτιους φίλους μου, κι έτσι, με την ελπίδα του διαφωτισμού, αφιέρωσα ένα σημαντικό κομμάτι του ελεύθερου χρόνου μου στη μελέτη μιας αγγλικής μετάφρασης του Κορανίου, και καθώς διάβαζα ξανά και ξανά μερικές από τις ρήσεις του Προφήτη Μωχάμμαντ (ﷺ) δε μπορούσα παρά να δω ότι επιτέλους εδώ στο Ισλάμ είχα βρει την αλήθεια που αναζητούσα τόσο καιρό. Και η γνώση μου έδωσε μια τελειώς διαφορετική οπτική για τη ζωή, λες και, μετά την ατέλειωτη περιπλάνηση σε σκοτεινούς και αφανείς δρόμους, είχα πια συναντήσει έναν δρόμο ανοικτό και φωτεινό.

Δεν ήταν πολύ μετά από αυτό, όταν επισκέφτηκα το τζαμί στο Γουόκινγκ και συμβουλευτήκα τον Αμπντ 'Αλ-Ματζίντ, για τον οποίο θα ήθελα να αναφέρω την εκτίμησή μου για τις ευγενικές συμβουλές και τη βοήθειά του, και τότε εντάχθηκα στην αδελφότητα του Ισλάμ. «Δόξα στον Αλλάχ!». Και από εκείνη την ημέρα, περιττό να το πω, νιώθω άλλος άνθρωπος, νιώθω ότι έχω πια έναν σκοπό στη ζωή μου.

Δε θα προσπαθήσω εδώ να συζητήσω τις θεμελιώδεις αρχές του Ισλάμ, κάτι που με χαρά αφήνω για πιο ικανά χέρια. Υπάρχει ένα σημείο, ωστόσο, που χρίζει αναφοράς κατά την άποψή μου, ως κάποιος που έχει ακολουθήσει στενά τις θρησκευτικές τηρήσεις των εντολών και του Χριστιανισμού και του Ισλάμ. Οτι ενώ ο μέσος Χριστιανός που έχει πάει στην κυριακάτικη Λειτουργία, που διεξάγεται από κάποιον ιερέα και στην οποία ο λάτρης πολύ συχνά έχει ιδιαίτερα ανενεργό ρόλο, θεωρεί την υποχρέωσή του προς το Θεό εκπληρωμένη μέχρι την άλλη

Κυριακή. Ο Μουσουλμάνος, από την άλλη πλευρά, προσεύχεται τακτικά κάθε μέρα ατομικά, είτε σε τζαμί είτε μέσα στο σπίτι του, και ακόμα και κατά την προσευχή της Παρασκευής, που γίνεται συλλογικά, αυτή η ατομικότητα διατηρείται, αφού κάθε Μουσουλμάνος προσεύχεται ανεξάρτητα στον Αλλάχ χωρίς την ανάγκη μεσολαβητή ή ειδικού τελετουργικού.

Θα ήθελα να πω ότι είμαι σίγουρος ότι αν οι άνθρωποι σε αυτήν και σε άλλες Δυτικές χώρες μπορέσουν να εκτιμήσουν το πλήρες νόημα του Ισλάμ, και τι αυτό σημαίνει, οι αριθμοί των μουσουλμάνων θα φουσκώνουν καθημερινά, μόνο που, δυστυχώς, υπάρχει τεράστια ποσότητα παρεξήγησης στα μυαλά πολλών «ελεύθερων στοχαστών» και άλλων, που παραμένουν προσκολλημένοι στο παλιό τους δόγμα, απλά και μόνο επειδή απαιτείται το ηθικό κουράγιο να εγκαταλείψουν την πίστη τους, με τις αρχές της, και να ασπαστούν το Ισλάμ.

Μια από τις μεγαλύτερες παρεξηγήσεις είναι η ιδέα ότι το Ισλάμ είναι αποκλειστικά για τις Ανατολικές φυλές και δε μπορεί να προσαρμοστεί για την καθημερινή ζωή στις Δυτικές κοινωνίες. Αυτό, φυσικά, αποτελεί λάθος, μα, όπως και να 'χει, υπάρχει στα μυαλά των περισσοτέρων και απαιτεί πρακτική απόδειξη για την αντίκρουσή του. Αυτό είναι η δημοσίευση για το όφελος των αμύητων του γεγονότος ότι πολλά μέλη, όπως κι εγώ, έχουν ασπαστεί και εξακολουθούν να ασπάζονται το Ισλάμ, κι έτσι προσθέτουν μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση στην πιθανότητα της αδελφότητας του αύριο.

Είναι, λοιπόν, θεμελιώδες κατά την άποψή μου, γι' αυτόν και μόνο το λόγο, αν όχι για κάποιον από τους υπόλοιπους, ένα κτίριο αντάξιο του Ισλάμ να αποκτηθεί και να διατηρηθεί στο Κεντρικό Λονδίνο, όπου θα μπορούν να συναντώνται όλοι οι Μουσουλμάνοι, και, επιπλέον, με τη δημοσιότητα να προσελκυστούν πολυάριθμοι μη Μουσουλμάνοι για να ακούσουν τις άξιες προτάσεις της Ιερής Θρησκείας κι επίσης να δουν τους Πιστούς στην προσευχή, δίνοντας έτσι την εικόνα σ' εκείνους που έχουν εσφαλμένη αντίληψη για τις Μουσουλμανικές προσευχές.

Χωρίς μια τέτοια προσπάθεια σαν αυτή, θα χάνονται τα μέλη στο Ισλάμ, αφού, πώς αλλιώς θα έρθουμε σε επαφή με εκείνους που είναι διστακτικοί με τα πιστεύω τους και περιμένουν το διαφωτισμό; Γιατί, σίγουρα, εγώ είμαι ένα παράδειγμα από εκατοντάδες χιλιάδες.

Επιπλέον, το κύρος του Ισλάμ θα υπενθυμισθεί. Η πρωτεύουσα της Βρετανικής Αυτοκρατορίας και το κέντρο του κόσμου να μην έχει ένα οικοδόμημα αντάξιο του Ισλάμ; Απίστευτο!

Γουόκερ Χ. Γούλιαμς

Το Ισλάμ – Η επιλογή μου

Μια μέρα, ο γιος μου με δάκρυα στα μάτια, είπε: «Δε θέλω να μείνω άλλο Χριστιανός, θέλω να γίνω Μουσουλμάνος! Κι εσύ, μητέρα, πρέπει να ασπαστείς τη νέα θρησκεία μαζί μου.». Αυτή ήταν η πρώτη φορά που αισθάνθηκα ότι πρέπει να συνδεθώ με το Ισλάμ. Πέρασαν χρόνια πριν έρθω σε επαφή με τον ιμάμη του τζαμιού του Βερολίνου, που μου σύστησε το Ισλάμ. Έφτασα στην αναγνώριση ότι το Ισλάμ ήταν η αληθινή θρησκεία για μένα. Η πίστη στην Αγία Τριάδα της Χριστιανικής Πίστεως μου ήταν αδύνατη, ακόμα και στη νεανική ηλικία των είκοσι. Αφού μελέτησα το Ισλάμ, απέρριψα επίσης και την πίστη στην εξομολόγηση, την αγιότητα και την αναγνώριση της απόλυτης δύναμης του Πάπα, το βάπτισμα κλπ., κι έτσι έγινα Μουσουλμάνα.

Οι πρόγονοί μου ήταν ειλικρινείς πιστοί και ευσεβείς άνθρωποι. Ανατράφηκα σε ένα μοναστήρι. Ως εκ τούτου, κληρονόμησα μια θρησκευτική στάση για τη ζωή. Ήμουν στ' αλήθεια πολύ τυχερή και ανακουφισμένη όταν αποφάσισα να ασπαστώ τη θρησκεία του Ισλάμ.

Σήμερα είμαι μια πολύ ευτυχισμένη γιαγιά, γιατί μπορώ να ισχυριστώ ότι κάθε εγγόνι μου έχει γεννηθεί στο Ισλάμ.

«Ο Αλλάχ καθοδηγεί όποιον Αυτός θέλει στον Ίσιο Δρόμο.»

Κυρία Αμίνα Μόσλερ

Γερμανία

Γιατί ασπάστηκα το Ισλάμ;

Η οικογένεια στην οποία γεννήθηκα και μεγάλωσα δεν ήταν, από θρησκευτική άποψη, καθόλου διαφορετική από τη μέση Βρετανική οικογένεια. Η μητέρα μου είναι Χριστιανή μα δεν ασκεί θρησκευτικές τελετές και πράξεις λατρείας. Ο πατέρας μου, ωστόσο, δεν πίστευε σε καμία θρησκεία. Κατά την παιδική μου ηλικία πήγα σε ένα θρησκευτικό σχολείο και μελέτησα τα μαθήματα που διδάσκονται στα Αγγλικά Εκκλησιαστικά σχολεία. Οι συνήθειες συζητήσεις μας δεν ήταν ποτέ, ούτε λίγο, σχετικές με τη θρησκεία. Δε θυμάμαι ποτέ κατά την παιδική μου ηλικία να έχω ακούσει το όνομα του Θεού στο σπίτι μου.

Ενώ πήγαινα στο Εκκλησιαστικό σχολείο δεν ήμουν ικανοποιημένη με κάποιες από τις βασικές πεποιθήσεις του Χριστιανισμού, ειδικά με την έννοια της Αγίας Τριάδας και την πίστη στην Εξιλέωση που ο Θεός ή ο Ιησούς παρείχε στους ανθρώπους, και ότι με την αποδοχή του για τη σταύρωση έχει εξιλεώσει όλες τις αμαρτίες της ανθρωπότητας. Άκουγα πολλές συζητήσεις και επιχειρήματα γι' αυτές τις πεποιθήσεις μα ό,τι κι αν άκουγα μου έμοιαζε σαν μία μόνο πλευρά της πραγματικότητας, ενώ εγώ ήθελα να την κατανοήσω πλήρως. Το σχολείο μου ήταν Χριστιανικό σχολείο, μα αποφοίτησα από αυτό ως άπιστη.

Αφού πήγα στο Πανεπιστήμιο είχα την ευκαιρία να γνωρίσω κάποιους Μουσουλμάνους. Πριν από αυτό δεν είχα διαβάσει, ούτε ακούσει τίποτα σχετικά με το Ισλάμ. Μάλιστα, όπως και οι υπόλοιποι άνθρωποι της Δύσης, έτρεφα προκαταλήψεις και παρανοήσεις γι' αυτό. Μα εδώ στο Πανεπιστήμιο, οι Μουσουλμάνοι φοιτητές μού εξήγησαν ήρεμα και με πολύ ωραίο τρόπο τις βασικές πεποιθήσεις του. Απάντησαν σε όλες τις ενστάσεις μου και μου έδωσαν κάποια βιβλία για να διαβάσω. Στην αρχή απλά πέρανα τις σελίδες αυτών των βιβλίων όταν δεν είχα τίποτα να κάνω. Τα θεωρούσα απλώς μια πηγή ψυχαγωγίας και περιέργου. Μα όταν διάβασα πραγματικά κάποια

αποσπάσματα αυτών των βιβλίων, μειώθηκε σιγά-σιγά η καχυποψία μου για το Ισλάμ.

Έπειτα άρχισα να διαβάζω αυτά τα βιβλία προσεκτικά. Με εξέπληξε το ύφος της παρουσίας και η φρεσκάδα των επιχειρημάτων και του σχολιασμού. Εντυπωσιάστηκα πάρα πολύ από τη λογική και την επιχειρηματολογία με την οποία παρουσιάζονταν οι απόψεις τους για το Δημιουργό και για τα δημιουργήματα και για τη μετά θάνατον ζωή.

Μετά από αυτό, αυτοί οι Μουσουλμάνοι φοιτητές μου έδωσαν μια αγγλική μετάφραση του Κορανίου. Όσο σκληρά κι αν προσπαθήσω, δε μπορώ να εκτιμήσω πλήρως την εντύπωση που άφησε το Κοράνιο στην καρδιά μου. Πριν τελειώσω την τρίτη *Σούρα* (Κεφάλαιο), είχα πέσει πρηνής ενώπιον του Δημιουργού του Σύμπαντος. Αυτή ήταν η πρώτη μου *Σαλά* (Προσευχή) και από τότε, με τη Χάρη του Αλλάχ, είμαι Μουσουλμάνα. Ασπάστηκα το Ισλάμ λιγότερο από τρεις μήνες αφού ήρθα σε επαφή μαζί του. Έτσι, δεν ήξερα τίποτα παραπάνω, παρά τις βασικές του έννοιες. Μετά από αυτό άρχισε μια εκτεταμένη σειρά ερωτήσεων που έθετα στους Μουσουλμάνους αδελφούς μου και συζητούσα μαζί τους για τις λεπτομέρειες και τα τμήματα αυτών των ερωτήσεων.

Συχνά με ρωτούν για τους κύριους λόγους που με οδήγησαν στο να ασπαστώ το Ισλάμ. Μου είναι δύσκολο να δώσω ικανοποιητική απάντηση σ' αυτό, γιατί το παράδειγμα του Ισλάμ – όπως το έθεσε ένας Ευρωπαίος Μουσουλμάνος – είναι σαν αυτό ενός πλήρους και τέλειου γεωμετρικού σχήματος, που κάθε μέρος του συμπληρώνει τα υπόλοιπα μέρη και η αληθινή ομορφιά του βρίσκεται στην αρμονία και τη συνοχή αυτών των μερών, και αυτό είναι το χαρακτηριστικό του Ισλάμ που έχει την ύψιστη επιρροή στους ανθρώπους. Βλέποντάς το από απόσταση, η βαθιά οπτική του Ισλάμ στη γενικότητα των πραγμάτων, των κινήτρων, των πράξεων, οι εξηγήσεις του για τη Μουσουλμανική διακυβέρνηση θα σας εκπλήξουν και, αν κοιτάξετε τις λεπτομέρειές του, θα το αναγνωρίσετε ως έναν ασύγκριτο οδηγό για την κοινωνική ζωή, βασισμένο καθώς είναι σε ειλικρινείς και

αληθινές ηθικές αξίες. Ένας Μουσουλμάνος αναφέρει το όνομα του Αλλάχ όποτε κάνει το οτιδήποτε. Και όταν μνημονεύει τον Αλλάχ, εξετάζει τον ίδιο του τον εαυτό, και προσπαθεί να φτάσει σε ένα υψηλό πρότυπο. Με αυτόν τον τρόπο γεφυρώνεται το χάσμα μεταξύ της καθημερινής εγκόσμιας ζωής και των απαιτήσεων της θρησκείας και οι δύο πλευρές γίνονται ανάλογες, ισόποσα ισορροπημένες και ουσιώδεις η μία για την άλλη.

Μπρίτζετ Χάνεϊ

Αγγλία

Συνέντευξη με την Αϊσα Κιμ

Η Αϊσα Κιμ είναι από την Κορέα. Είναι μια σταθερή και αποφασιστική κυρία, με ευγενική καρδιά και ισχυρή θέληση. Αγωνιζόταν στην αναζήτηση της αλήθειας, όταν οι χρυσές ακτίνες του Ισλάμ άγγιξαν την καρδιά της. Από τότε, έχει προχωρήσει όλο και περισσότερο στο δρόμο του Ισλάμ. Σήμερα είναι γνωστή με το όνομα, Αϊσα. Έχει μετατραπεί σε φάρο της πίστης για τις γυναίκες στην Κορέα και συγκεκριμένα για τις νεαρές μαθήτριες της χώρας. Τις καθοδηγεί προς το δρόμο του Ισλάμ. Το Ισλάμ ήρθε πρώτα στον σύζυγό της, ο οποίος είναι τώρα επικεφαλής της Ένωσης Μουσουλμάνων της Νότιας Κορέας. Εσωτερικά, ωστόσο, η Αϊσα ήταν μπροστά από αυτόν σ' αυτό το θέμα. Και οι δύο ξεκίνησαν μαζί να διαβαίνουν το δρόμο της Αλήθειας.

Η Αϊσα κατάφερε να ανακαλύψει την αλήθεια στις επάλξεις του καταστροφικού πολέμου που κυριαρχούσε όταν επέλεξε το Ισλάμ ως θρησκεία της. Υιοθέτησε το όνομα Αϊσα από το όνομα της συζύγου του Προφήτη (ειρήνη σ' αυτόν). Λέει:

«Εν όψει της αυξανόμενης σφοδρής ιδεολογικής επίθεσης που κάνουν οι Ιεραπόστολοι στην Κορέα, στο Ισλάμ βρήκα την αλήθεια της σίγουρης βεβαιότητας.»

Η Αϊσα έδωσε μια συνέντευξη για μιάμιση ώρα στο Ισλαμικό Κέντρο της Κορέας στη Τζέντα. Περνούσε από εκεί κατά το ταξίδι της επιστροφής της μαζί με κάποιες Κορεάτισσες μαθήτριες από τη Μέκκα, μετά την τέλεση της 'Ούμρα. Όταν τη ρώτησαν για την αρχική ενασχόλησή της με το Ισλάμ, στην αρχή έμεινε σιωπηλή και έκλεισε τα μάτια της, λες και προσπαθούσε να βρει κάτι κρυμμένο στις βαθύτερες εσοχές της καρδιάς της. Έπειτα συνήλθε και αφού πήρε μια βαθιά ανάσα, είπε: «Η ιστορία της επαφής μου με το Ισλάμ με προκαλεί να κοιτάζω πίσω, σ' εκείνες τις πρώτες μέρες που περνούσα στην Κορέα. Ανήκα σε μια ορθόδοξη οικογένεια ένθερμων υποστηρικτών μιας

αρχαίας Κινεζικής θρησκείας. Η Κορέα μαστιζόταν από τον πόλεμο. Ήμουν τότε παντρεμένη και ήμασταν ακόμα και οι δύο σύζυγοι μακριά από το Ισλάμ. Είχα, ωστόσο, πάντα ένα εσωτερικό συναίσθημα ότι ήμασταν μακριά από την αλήθεια.»

Η επιθυμία για την Αλήθεια εντείνεται

«Φτάνοντας στην Κορέα», συνέχισε η Αϊσα, «όλο και περισσότερο μεγάλωνε στην καρδιά μου η επιθυμία να μάθω την αλήθεια. Η εσωτερική φωνή μου μου έλεγε ότι υπήρχε ένας και μόνο δρόμος να φτάσω στην Αλήθεια. Και ήταν διαφορετικός από κάθε θρησκεία που είχα γνωρίσει στη ζωή μου μέχρι τότε.

Σ' εκείνο το σημείο ο πόλεμος είχε ξεσπάσει στην Κορέα, και μας είχε αναγκάσει και πάλι να φύγουμε, μα αυτήν τη φορά το ταξίδι ήταν εντός των συνόρων της χώρας. Μετακομίσαμε από τα νότια της Κορέας στη δυτική ακτή, στο λιμάνι του Πουσάν. Μόλις φτάσαμε στο τέλος, είπα στο σύζυγό μου ότι η πίστη ήταν το μόνο οχυρό που θα έσωζε εμάς, αλλά και την κοινωνία στο σύνολο.

Είχαμε έναν φίλο, που ονομαζόταν Ομάρ Κιμ. Τώρα έχει πεθάνει. Είχε ασπαστεί δημόσια το Ισλάμ. Μας μίλησε όταν ο πόλεμος ήταν ακόμα σε εξέλιξη, προτρέποντάς μας στον ασπασμό του Ισλάμ. Το μυαλό μας επηρεάστηκε, επίσης, και από τον Ομάρ. Εκτός από αυτό, ως αποτέλεσμα του πολέμου, η χώρα διαλυόταν, όχι μόνο οικονομικά, μα και ηθικά. Η εσφαλμένη πίστη και οι προκαταλήψεις βρίσκονταν στη ρίζα αυτής της αναταραχής. Αυτές ήταν οι οικτρές συνθήκες που κυριαρχούσαν εκείνη την εποχή.»

Όταν ρωτήθηκε τι πιστεύει για τις ανησυχίες του συζύγου της πριν εκείνος ασπαστεί το Ισλάμ, χαμογέλασε και είπε:

«Όταν ο σύζυγός μου με συμβουλευτήκε γι' αυτό το θέμα, τον ρώτησα αν είχε ήδη αρχίσει να διαφαίνεται σε αυτόν ότι το Ισλάμ είναι ο μοναδικός δρόμος προς την καθοδήγηση. Μα είχε πέσει θύμα κάποιου άγνωστου φόβου και ανησυχίας. Ανησυχούσε για

το πώς θα ζούσαμε μαζί από τότε και μετά. Του είπα ότι όταν ασπάζόταν το Ισλάμ, Θεού Θέλοντος, θα με έβρισκε να πορεύομαι μαζί του.

Αυτά τα λόγια ήρθαν με πολύ σοβαρό τόνο από τα βάθη της καρδιάς μου. Έτσι, ο άνδρας μου εξεπλάγη πολύ, συνειδητοποιώντας ότι ήμουν ένα βήμα πιο μπροστά του στην αποδοχή της αλήθειας.

Ο φίλος μας ο Ομάρ και ο σύζυγός μου συστήθηκαν σε αρκετά μέλη των στρατευμάτων που είχαν τεθεί στην Κορέα για βοήθεια της χώρας. Κάθε μέρα πήγαινε να τους συναντήσει, περίπου είκοσι χιλιόμετρα μακριά από τη Σεούλ. Επιτέλους, έφτασε η μέρα που το επίπονο βάδισμά μας έφτασε στην ευπρόσδεκτη κλιμάκωσή του. Ήταν μια Παρασκευή, το καλοκαίρι του 1955. Ο σύζυγός μου, υπό την παρουσία του Ιμάμη Αμπντ Αρ-Ραχμάν, ασπάστηκε το Ισλάμ, και τέλεσε την προσευχή της Παρασκευής.».

Για τα παιδιά

Μετά από αυτό, έστρεψε την προσοχή της στα παιδιά της. Είπε, «Έχω μόνο δύο κόρες. Αντιμετώπιζα δυσκολία σχετικά με αυτές, μα συνειδητοποίησα ότι και εμείς είχαμε παραμείνει για πολύ καιρό μακριά από το Ισλάμ. Η μεγαλύτερη κόρη μου ήταν τότε είκοσι πέντε χρονών. Είπε, 'Η καρδιά μου; Χτυπά σε αρμονία με τη δική σου, μα προς το παρόν θα ήθελα να μείνω σιωπηλή μέχρι να μου παρέχεις τις περισσότερες δυνατές πληροφορίες για το Ισλάμ.' Μετά από λίγο καιρό, ασπάστηκε κι αυτή το Ισλάμ. Παντρεύτηκε έναν Κορεάτη Μουσουλμάνο. Η μικρότερη κόρη μου ασπάστηκε το Ισλάμ στην ηλικία των είκοσι. Παντρεύτηκε κι αυτή έναν Κορεάτη Μουσουλμάνο. Ζει στην Κορέα κοντά μας.

Όσον αφορά την οικογένειά μου, εναπόθεσα την εμπιστοσύνη μου για το θέμα στον Αλλάχ. Είθε να μου Φέρει επιτυχία στο να τους φέρω στο ποίμνιο του Ισλάμ. Παρά τα πενιχρά μέσα μου,

κατάφερα να διατηρήσω αυτές τις σχέσεις σύμφωνα με τις Ισλαμικές αρχές.».

Κάλεσμα προς το Ισλάμ

«Έχω οδηγήσει πολλές γυναίκες από την Κορέα στο να ασπαστούν το Ισλάμ. Τις έκανα να καταλάβουν πώς το Ισλάμ προστατεύει τα κοινά δικαιώματα των παντρεμένων ζευγαριών, και πόσο σταθερά είναι τα θεμέλια που μας παρέχει για τον οικογενειακό βίο. Όλη η Δόξα ανήκει στον Αλλάχ, έχω καταφέρει να καθοδηγήσω μεγάλο αριθμό γυναικών στο δρόμο της Αλήθειας. Κανονίζουμε συναντήσεις για κυρίες που έχουν πρόσφατα ασπαστεί το Ισλάμ.

Η ίδια μιλάω αραβικά με μεγάλη δυσκολία, καθώς ξεκίνησα σε μεγάλη ηλικία να τα μαθαίνω. Το να μάθουν αραβικά είναι ένα δύσκολο ζήτημα για τις γυναίκες που έχουν ασπαστεί την πίστη πρόσφατα. Για να ξεπεράσουμε αυτήν τη δυσκολία, προσπαθούμε να ιδρύσουμε ένα Τμήμα Αραβικών στο Ισλαμικό Πολιτιστικό Κέντρο της Κορέας.

Ακόμα μία δυσκολία είναι ότι οι νεαρές κοπέλες που έχουν πρόσφατα ασπαστεί το Ισλάμ πρέπει να ζήσουν σε μια κοινωνία όπου η θρησκεία της πλειοψηφίας έχει το πάνω χέρι. Γι' αυτόν το λόγο, για να διατηρήσουμε ψηλά το πνεύμα αυτών των κοριτσιών, είναι βασικό να οργανώσουμε την αποτελεσματική άμυνά τους. Αυτή η άμυνα μπορεί μόνο να επιτευχθεί μέσω των Μουσουλμανικών εκπαιδευτικών θεσμών.

Για αρχή και προς το παρόν, οι Μουσουλμάνες στην Κορέα είναι οργανωμένες μόνο στη Σεούλ. Διεξάγονται συναντήσεις αγαθοεργίας από αυτές τις γυναίκες, ώστε να κάνουν προγράμματα για τη βοήθεια των φτωχών. Έχουμε πολλά τέτοια παραδείγματα. Αρκετά νιόπαντρα ζευγάρια Μουσουλμάνων έχουν αφοσιωθεί στο να μεταδώσουν ευρέως το μήνυμα του Ισλάμ στους ανθρώπους.».

Ελπίδα για το μέλλον

Όταν ρωτήθηκε για την τελευταία επιθυμία της στην προχωρημένη ηλικία της, είπε: «Όλη η Δόξα ανήκει στον Αλλάχ! Ο σύζυγός μου, τα παιδιά μου κι εγώ, όλοι έχουμε ασπαστεί το Ισλάμ. Έχουμε τελέσει Χατζ και 'Ούμρα αρκετές φορές. Το πρώτο μου προσκύνημα έλαβε χώρα το 1978, όταν έλαβα, επίσης, την ευκαιρία να προσπαθήσω να καταλάβω πώς είναι η ζωή στη Μουσουλμανική κοινωνία. Τώρα που επιστρέφω από τη Σαουδική Αραβία στην Κορέα, αφήνω την καρδιά μου πίσω. Κατοικεί εκεί μέσα μια επιθυμία για ατέλειωτες επισκέψεις στην πόλη του Ιερού Προφήτη, είτε το έλεος του Αλλάχ και ειρήνη να είναι επ' αυτού.».

Στο τέλος της συνέντευξης, της δόθηκαν ευχές για κάθε επιτυχία στην ευγενή αποστολή της, και η συνέντευξη έκλεισε με το Ακόλουθο Κορανικό Εδάφιο:

{Αν ο Αλλάχ σάς βοηθήσει, κανείς δε μπορεί να σας υπερνικήσει. Και αν σας εγκαταλείψει, ποιος, μετά από Αυτόν, θα σας βοηθήσει; Και στον Αλλάχ ας εναποθέτουν οι πιστοί την εμπιστοσύνη τους.}

(Κοράνιο, 3:160)

Αϊσα Κιμ

Γιατί ασπάστηκα το Ισλάμ;

Πρώτον και κύριο θα έλεγα ότι έγινε επειδή στην ουσία πάντα ήμουν Μουσουλμάνο χωρίς να το γνωρίζω.

Σε πολύ πρώιμο στάδιο της ζωής μου, είχα χάσει την πίστη μου στο Χριστιανισμό για πολλούς λόγους, ο κύριος από τους οποίους ήταν το ότι όποτε ρωτούσα κάποιον Χριστιανό, είτε ήταν κάποιος που ανήκε στον κλήρο, είτε ήταν απλός πιστός, σχετικά με οποιοδήποτε θέμα που με απασχολούσε αναφορικά με τα θέματα της εκκλησίας, λάμβανα αδιακρίτως την ακόλουθη μονότονη απάντηση: «Πίστευε και μη ερεύνα.». Δεν είχα το θάρρος εκείνες τις εποχές να πω: «Δε μπορώ να έχω πίστη σε κάτι που δεν καταλαβαίνω», και, από την εμπειρία μου, το ίδιο και οι περισσότεροι άνθρωποι που αυτοαποκαλούνται Χριστιανοί. Αυτό που έκανα ήταν να φύγω από την Εκκλησία (τη Ρωμαιοκαθολική) και τις διδασκαλίες της και να φέρω την πίστη μου στον Έναν Αληθινό Θεό στον Οποίον ήταν πολύ πιο εύκολο να πιστέψω, από ότι στους τρεις θεούς της Εκκλησίας. Σε αντίθεση με τα μυστήρια και τα θαύματα της Χριστιανικής διδασκαλίας, η ζωή πήρε ένα καινούργιο και ευρύτερο νόημα, που δεν περιοριζόταν πια από το δόγμα και τα τελετουργικά. Οπουδήποτε και αν κοιτούσα μπορούσα να δω τα έργα του Θεού. Και παρόλο που, το ίδιο με μυαλά μεγαλύτερα από το δικό μου, δε μπορούσα να καταλάβω τα θαύματα που συνέβαιναν μπροστά στα μάτια μου, μπορούσα να σταθώ και να θαυμάσω το θαύμα του κόσμου –τα δέντρα, τα λουλούδια, τα πουλιά και τα ζώα. Ακόμα και ένα νεογέννητο μωρό έγινε ένα όμορφο θαύμα, σε πλήρη αντίθεση με αυτά που με δίδαξε να πιστεύω η Εκκλησία. Θυμάμαι πώς, όταν ήμουν παιδί, κοιτούσα τα νεογέννητα μωρά και σκεφτόμουν, «Είναι καλυμμένο με αμαρτία.». Δεν πίστευα πια στην ασχήμια· όλα έγιναν όμορφα.

Τότε, μια μέρα η κόρη μου έφερε στο σπίτι ένα βιβλίο για το Ισλάμ. Μας κίνησε τόσο πολύ το ενδιαφέρον που συνεχίσαμε να διαβάζουμε και πολλά άλλα βιβλία για το Ισλάμ. Κατά τον καιρό

που πίστευα στο Χριστιανισμό, είχα οδηγηθεί στο να πιστεύω ότι το Ισλάμ ήταν κάτι σαν ανέκδοτο. Έτσι, όλα αυτά που διάβασα, λειτούργησαν σαν αποκάλυψη για μένα. Μετά από λίγο, έψαξα να βρω κάποιους Μουσουλμάνους και τους ρώτησα για κάποια από τα σημεία που δεν ήταν τόσο ξεκάθαρα για μένα. Εδώ συνέβη ακόμα μια αποκάλυψη. Οι ερωτήσεις μου απαντήθηκαν σύντομα και περιεκτικά, σε αντίθεση με τη σύγχυση που βίωνα όταν ρωτούσα για το Χριστιανισμό. Μετά από πολλή ανάγνωση και μελέτη για τη θρησκεία του Ισλάμ, και η κόρη μου κι εγώ αποφασίσαμε να γίνουμε Μουσουλμάνες.

Αν με ρωτούσαν τι με εντυπωσίασε περισσότερο στη θρησκεία του Ισλάμ, θα έλεγα μάλλον οι προσευχές, γιατί οι προσευχές στο Χριστιανισμό χρησιμοποιούνται εξ' ολοκλήρου για την ικεσία στο Θεό (μέσω του Ιησού Χριστού) να παράσχει εγκόσμιες χάρες, ενώ στο Ισλάμ γίνονται για να δοθεί έπαινος και ευχαριστία στον Παντοδύναμο Αλλάχ για όλες τις ευλογίες Του.

Κυρία Σεσίλια Κανόλι

Αυστραλία

Γιατί ήταν το Ισλάμ η επιλογή μου

Το Ισλάμ είναι η θρησκεία που αναζητούσα από τα σχολικά μου χρόνια. Το μυαλό μου ήταν τελείως ανικανοποίητο με τις Χριστιανικές διδασκαλίες, μέχρι που έφτασα σε ηλικία με την ανεξαρτησία σκέψης που χρειαζόταν για να τις αποκηρύξω. Αφού τέλειωσα το σχολείο, είχα την ευκαιρία να περάσω κάποια χρόνια στο εξωτερικό, ζώντας με Εβραίους και Καθολικούς φίλους, μα οι θρησκείες τους ποτέ δε με ενέπνευσαν. Μόλις φέτος επέστρεψα στην πατρίδα μου, τη Σκωτία, και μια μέρα, ένας φίλος μου με πήρε μαζί του σε μια συγκέντρωση που έγινε στον Μουσουλμανικό Οίκο Προσευχής στο Λονδίνο. Εκεί ήταν που ήρθα σε επαφή με την αληθινή θρησκεία του Ισλάμ. Ενδιαφέρθηκα για το Ισλάμ, ο βασικός τόνος του οποίου είναι η απλότητα, για παράδειγμα ο Μονοθεϊσμός. Αυτός είναι ο λόγος που με ενέπνευσε. Ως Χριστιανή, ποτέ δε μπόρεσα να πιστέψω το δόγμα της Αγίας Τριάδας ή της εξιλέωσης. Το Ισλάμ είναι ελεύθερο από τέτοιες απιθανότητες το ότι έπρεπε ένας αθώος άνθρωπος, ο Ιησούς, να έρθει στον κόσμο και να δώσει τη ζωή του για να τον σώσει από την αμαρτία, όπως μας λέει να πιστέψουμε το Χριστιανικό δόγμα, είναι πέρα από την κατανόησή μου. Επιπλέον, η σταύρωση δεν έχει κάνει τον κόσμο καθόλου καλύτερο. Από την άλλη πλευρά, ο κόσμος μου φαίνεται πως είναι χειρότερος από ότι ήταν κατά τη διάρκεια της εποχής στην οποία ζούσε ο Ιησούς.

Το Ισλάμ πρέπει να εμπνεύσει τον οποιονδήποτε άνθρωπο που συλλογίζεται και μπαίνει στον κόπο να κατανοήσει αυτήν την ευγενή θρησκεία.

Το *Ντιν* (Θρησκεία, τρόπος ζωής) του Ισλάμ, μού έχει δώσει ειρήνη και ευτυχία, τέτοια που δεν είχα ποτέ στο παρελθόν.

Κυρία Τζόαν Φάτιμα Ντάνκσεν

Σκωτία

Η υποταγή μου στο Ισλάμ

Γεννήθηκα σε ένα Ταταρικό χωριό στη Ρωσία, όπου ο πατέρας μου, ένας Ρωμαιοκαθολικός Πολωνός, που είχε εξοριστεί από την Πολωνία, ήταν γιατρός. Και οι δύο γονείς μου πέθαναν νωρίς, και με μεγάλωσαν Ρώσοι διανοούμενοι, χωρίς θρησκεία, αρχές ή παραδόσεις. Πρέπει να πω ότι ποτέ δεν αφιέρωσα πολλή σκέψη στα πνευματικά θέματα, μέχρι που, αφού έζησα στην Αγγλία και την Αμερική, πείστηκα ανεπαίσθητα ότι πρέπει κανείς να έχει κάποιες αρχές καθοδήγησης στη ζωή του, και κάποιου είδους ηθικό κώδικα. Μελέτησα το Χριστιανισμό, μα, ακόμα και χωρίς όλες τις παγίδες των τελετουργιών και των προκαταλήψεων, δε μπορούσε να με ικανοποιήσει, καθώς δε μπορούσα να δεχτώ τις βασικές αρχές του Χριστιανισμού, τη θεϊότητα του Ιησού Χριστού και το δόγμα του προπατορικού αμαρτήματος και της εξιλέωσης. Μου φαινόταν ότι ο αληθινός Θεός είχε επισκιαστεί από την τρομερή εικόνα του Ιησού Χριστού, και **δε μπορούσα να πιστέψω ότι το βάσανο και ο θάνατος ενός ατόμου, όσο άγιος, ακόμα και θεϊκός να ήταν, θα εξιλέωνε τις αμαρτίες όλου του κόσμου, ειδικά αφού ο κόσμος συνέχιζε να αμαρτάνει λες και δεν είχε συμβεί τίποτα.** Έτσι, «φυσικά» στράφηκα στο Ισλάμ. Λέω φυσικά γιατί πάντα είχα κάποιου είδους νοσταλγία για το Ισλάμ, καθώς είχα ανατραφεί στην ατμόσφαιρά του από την πρώιμη παιδική ηλικία μου. Ήταν κάτι σαν επιστροφή στο σπίτι, και όσο περισσότερο διάβαζα το Κοράνιο και τα βιβλία για το Ισλάμ από Μουσουλμάνους συγγραφείς, τα πιο ζωντανά και πειστικά από τα οποία ήταν αυτά του Καουάγια Καμάλ ουντ-Ντιν, τόσο περισσότερο πίστευα ότι πρόκειται για τη μοναδική αληθινή θρησκεία – μια θρησκεία για τους ανθρώπους που σκέφτονται και δε θέλουν να κλείσουν τα μάτια τους στις πραγματικότητες της ζωής και τις ανακαλύψεις της επιστήμης. Δε γινόταν να μην το συγκρίνω με τις διδασκαλίες του Χριστιανισμού, οι οποίες, όσο υψηλές κι αν είναι, είτε οδηγούν στον ασκητισμό και ουσιαστικά στην άρνηση της ζωής, είτε απαιτούν μια τεράστια δομή περιπτώσιολογικής και

σοφιστικής ηθικολογίας για να υιοθετηθεί στην πρόμη ζωή της ανθρωπότητας. Πώς μπορεί αυτή η διδασκαλία να σταθεί απέναντι στην αγνή λογική του Ισλάμ; Εκεί, δεν έχει κανείς τα θεολογικά δόγματα και τις μαγικές φόρμουλες της σωτηρίας, μα μια τέλεια καθοδήγηση και έναν τέλειο ηθικό κώδικα για όλη τη συμπεριφορά του στη ζωή, που δεν απαιτούν την άρνηση των αποδείξεων της λογικής, ούτε την παραβίαση των φυσικών συναισθημάτων. Πράγματι, δε μπορώ να καταλάβω πώς οποιοσδήποτε νοήμων άνθρωπος δε μπορεί να το δει. Γι' αυτόν το λόγο τόσο πολλοί κριτικοί του Ισλάμ καταφεύγουν στην «κακή ζωή» των Μουσουλμανικών χωρών, κλείνοντας ηθελημένα τα μάτια τους στο γεγονός ότι οι κακίες τους δεν οφείλονται στις διδασκαλίες του Ισλάμ, μα στην φρικτή φτώχεια και άγνοια στην οποία ζουν, λόγω των φυσικών και πολιτικών συνθηκών των χωρών τους. Το μόνο για το οποίο μετάνιωσα είναι ότι δεν είδα την αλήθεια νωρίτερα, κάτι που όχι μόνο θα με είχε κάνει πιο ευτυχισμένο, μα θα με είχε βοηθήσει να γίνω πιο χρήσιμο μέλος της κοινωνίας.

Κορία Κ. Νάμπερ

Γιατί ασπάστηκα το Ισλάμ;

Λίγο μετά τη γέννησή μου το 1934, έγινε «μόδα» στη Γερμανία η φυγή από μέλος της Εκκλησίας –Καθολικής ή Προτεσταντικής– και το να γίνεται κανείς «gottglaubig», που σημαίνει το να πιστεύει στο Θεό, μα στην πραγματικότητα σημαίνει το ακριβώς αντίθετο. Για την ακρίβεια, ενώ ήμουν επτά χρονών, ένα μεγαλύτερο κορίτσι μού είπε ότι δεν υπήρχε καθόλου Θεός και μιας και μου φάνηκε αρκετά αυθεντικό άτομο, και μόλις είχα μάθει ότι και ο Άγιος Βασίλης είναι απλά μια εφεύρεση για τα παιδιά, έστρεψα όλο το ενδιαφέρον μου προς αυτόν τον κόσμο. Κι όμως, ο κόσμος εκείνη την εποχή απείχε πολύ από το να χαρακτηριστεί εύκολος στην κατανόηση του μυαλού ενός μικρού παιδιού. Βόμβες έπεφταν καθημερινά, υπήρχε ο πατέρας μου που μπορούσε να έρχεται μόνο κάθε τόσο για μια μέρα και η μητέρα μου που έπλεκε γάντια για «τους καημένους τους στρατιώτες μας», υπήρχε ένα σπίτι στη γειτονιά που είχε μετατραπεί σε νοσοκομείο για τους τραυματίες. Όταν όλα αυτά τελείωσαν, υπήρχαν κάποιοι παράξενοι άνθρωποι που πήραν το σπίτι μας και Αμερικάνικες πολεμικές ταινίες άρχισαν να βγαίνουν, οι οποίες μου σπάραζαν την καρδιά. Δε μπορούσα να κρίνω ποιος είχε δίκιο και ποιος έσφαλλε και όλα μου φαίνονταν σκληρά και χωρίς νόημα –υπήρχαν χιλιάδες γιατί στα οποία κανείς δε μπορούσε να δώσει ικανοποιητική απάντηση. Άρχισα να ψάχνω το Θεό, κι όμως, όσο σκληρά κι αν προσπαθούσα, δε μπορούσα να Τον βρω στον Καθολικισμό ή στον Προτεσταντισμό, ούτε στους Μάρτυρες του Ιεχωβά. Ο δρόμος προς την προσέγγιση του Θεού σ' αυτές τις θρησκείες ήταν κλειστός για μένα, λόγω του γεγονότος ότι όλες τους είχαν δόγματα στα οποία μου ήταν αδύνατο να πιστέψω, και εντολές για να ακολουθήσω οι οποίες μου φαίνονταν ανεφάρμοστες. Και πώς θα μπορούσα να αποδεχτώ μια πίστη στην οποία ήξερα από την αρχή ότι θα βασανιζόμουν από την αυτό-κατηγορία της ατέλειάς μου;

Αποτελεί θαύμα για μένα ότι από όλα τα κορίτσια, εγώ γνώρισα έναν νεαρό Ευρωπαίο που είχε ασπαστεί το Ισλάμ επτά χρόνια πριν. Την πρώτη φορά που συναντηθήκαμε ρώτησα για τη θρησκεία του και όταν έμαθα ότι ήταν το Ισλάμ, του ζήτησα να μου πει περισσότερα γι' αυτό. Ήμουν πολύ σκεπτικιστική εκείνον τον καιρό, λόγω της απογοήτευσης που είχα βιώσει από τις άλλες θρησκείες, κι όμως, μόλις μου εξήγησε τη σημασία της λέξης «Μουσουλμάνος», δηλαδή κάποιος που ελεύθερα παραδίδεται στις Εντολές του Θεού, κάτι άρχισε να ξυπνά μέσα μου. Έπειτα, συνέχισε εξηγώντας μου ότι όλοι οι άνθρωποι, τα ζώα, τα φυτά και όλα τα άλλα σε αυτό το σύμπαν είναι ήδη Μουσουλμάνοι υποχρεωτικά, καθώς θα καταστρέφονταν αν δεν ακολουθούσαν τους νόμους του Θεού όσον αφορά το φαγητό, το ποτό, την αναπαραγωγή κλπ. Ο άνθρωπος μόνο, έτσι είπε, είναι σε θέση να ασπαστεί το Ισλάμ και πνευματικά, εκτός από την υλική σφαίρα όπου πρακτικά δεν έχει επιλογή, μα πρέπει να ακολουθήσει τις έμφυτες ορμές του.

Ήταν η εκπληκτική λογική, κοινή λογική σε όλες τις Ισλαμικές διδασκαλίες που με προσέλκυσε τόσο πολύ, στα πρώτα θεμελιώδη δόγματα για τα οποία είχα μάθει, καθώς επίσης και στα βιβλία που διάβασα τα ακόλουθα χρόνια, όσο φτώχη και αν είναι η μητρική μου γλώσσα, τα Γερμανικά, σε αμερόληπτη Ισλαμική φιλολογία. Εκτός από τη βοήθεια που μου προσέφερε, ο νεαρός Μουσουλμάνος είναι τώρα ο σύζυγός μου, ο οποίος ποτέ δεν κουράστηκε να μου εξηγεί πράγματα και να απαντά σε όλες μου τις ερωτήσεις. Το βιβλίο του Μωχάμμαντ Άσαντ, «Ο δρόμος προς τη Μέκκα» με έκανε να καταλάβω το βαθύ νόημα που βρίσκεται πίσω από όλες τις Ισλαμικές εντολές κι έτσι με βοήθησε περισσότερο στο δρόμο μου προς το να γίνω Μουσουλμάνα.

Φάτιμα Χίριν

Δυτική Γερμανία

Πώς ήρθα στο Ισλάμ;

Η κυρία Φάτιμα Μικ Ντέβιντσον είναι Υπουργός Κοινωνικής Ανάπτυξης και Τοπικής Διακυβέρνησης στη Δημοκρατία Τρινιντάντ και Τομπάγκο. Σε μια συνέντευξη που έδωσε στο γνωστό Αραβικό περιοδικό *Μεν-μπαρ-αλ-Ισλάμ* του Κάιρο, η κυρία Φάτιμα Μικ Ντέβιντσον (πρώην κυρία Μόντελ Ντοναφαμίκ Ντέβιντσον) μίλησε για την αρχή της επαφής της με το Ισλάμ και για το πώς κατέληξε στο να γίνει Μουσουλμάνα. Είπε:

«Αρνούμαι εντελώς την ιδέα ότι ασπάστηκα το Ισλάμ το 1975, όταν αποκήρυξα το Χριστιανισμό. Στην πραγματικότητα δε μπορώ να καταλάβω και να εξηγήσω τι συνέβαινε με μένα. Ας πάμε πίσω στην 9^η Μαρτίου 1950, την ημέρα που είχε καθοριστεί για μένα να εισέλθω στο Χριστιανικό Μοναστήρι. Όταν ξύπνησα το πρωί εκείνης της ημέρας, ένιωσα ότι η φωνή ‘Αλλάχου Άκμπαρ, Αλλάχου Άκμπαρ!’ φώναζε στα αυτιά μου και συγκλόνιζε ολόκληρο τον εσωτερικό μου κόσμο. Ιδού! Είχα επιστρέψει στο Ισλάμ.

Δεν ήξερα τι ήταν αυτό, μα αρνήθηκα να πάω στο Μοναστήρι. Μετά από αυτό πέρασα πολλά χρόνια αναζητώντας την Καθοδήγηση του Αλλάχ, μέχρι που, επιτέλους, βρήκα ένα αντίγραφο της μετάφρασης του Κορανίου. Τότε εναπόθεσα πρόθυμα την πίστη μου σ’ αυτό. Συναντήθηκα μετά με τον Μουσουλμάνο λόγιο, Σιντίκ από το Πακιστάν, και έναν Ινδό λόγιο, τον Σαΐκη Ανσάρι. Έκανα λεπτομερείς συζητήσεις μαζί τους για τη φύση και γι’ αυτά που ένιωθα στην καρδιά μου, τόσο πολύ ώστε αυτοί οι σπουδαίοι λόγιοι μού εξήγησαν: ‘Δόξα στον Αλλάχ, είσαι Μουσουλμάνα! Είσαι πια μια Μουσουλμάνα κυρία. Διάβασε ό,τι θέλεις, πήγαινε στα τζαμιά και προσευχήσου. Είμαστε έτοιμοι να σε υποδεχτούμε, όποτε αισθάνεσαι ότι επιθυμείς να μάθεις για το οτιδήποτε.’».

Το Ιμάν είναι ευλογία

«Αισθάνθηκα χαρούμενη. Από εκείνη τη μέρα αισθανόμουν ότι η καρδιά μου είχε κατακλυστεί από το *Ιμάν* (Πίστη) και από την αγάπη και την υψηλή εκτίμηση για τον Προφήτη Μωχάμμαντ (ﷺ). Αν και η ημερομηνία του επίσημου ασπασμού μου του Ισλάμ είναι κάποια στιγμή το 1975, ήμουν Μουσουλμάνα τα τελευταία 33 χρόνια, από τη μέρα που είχα ακούσει αυτήν τη μυστηριώδη φωνή και αρνήθηκα να πάω στο μοναστήρι. Η καρδιά μου φώναζε: ‘Αλλάχου Άκμπαρ: ο Θεός είναι ο Ύψιστος.’

Ήμουν η πρώτη έγχρωμη κοπέλα που εισήλθε στο Τζαμί. Αυτό ενθάρρυνε πολλές Μουσουλμάνες κοπέλες να έρθουν στα τζαμιά για προσευχή, ειδικά στο Τζαμί Αντζουμάν Τζαμί Σανατάλ, το οποίο είχε ιδρύσει ο σπουδαίος λόγιος Σαΐκι Ανσάρι στην πόλη Φράνσις στο Τρινοντάντ. Ο σημερινός επικεφαλής του είναι ο Αλ-Χατζ Σαφίκ Μωχάμμαντ.

Πριν από αυτό, οι κάτοικοι της περιοχής πίστευαν ότι το Ισλάμ είναι η θρησκεία των Ινδιάνων που ακολουθούσαν τόσο πολλές σκιές θρησκευτικών δογμάτων και μονοπατιών.

Έπειτα από αυτό, ένας μεγάλος αριθμός των νησιωτών, κυρίως Αφρικανικής καταγωγής, ασπάστηκαν το Ισλάμ, μέχρι που το ποσοστό των Μουσουλμάνων έφτασε στο 13% του συνολικού πληθυσμού της Δημοκρατίας, σε σχέση με το 31% των Καθολικών, το 27% των Προτεσταντών, το 6% των Ινδουιστών και το 23% των υπολοίπων θρησκειών.»

Επιδράσεις στα καθήκοντά της

Όσο για την επίδραση του ασπασμού της στο Ισλάμ στο έργο της, σε ένα κράτος όπου οι Μουσουλμάνοι δεν είναι η πλειοψηφία, είπε:

«Το Ισλάμ απαιτεί από εμάς επαρκή και ειλικρινή εφαρμογή στην καθημερινότητα, στην εργασία και προσωπικά εφαρμόζω τις

διδασκαλίες της Πίστης (Ισλάμ) με ειλικρίνεια. Δε λέω ψέμματα στη δουλειά μου ή στην (προσωπική) ζωή μου. Όσο περισσότερο μπορώ και με ισχυρή αντίληψη της καρδιάς αποκηρύσσω οτιδήποτε θεωρείται απωθητικό για το Ισλάμ. Όσον αφορά τον αντίκτυπο του ασπασμού μου στο έργο μου, δεν ήταν παρά ευλογία και καλό. Ο πρώην Πρωθυπουργός μας με συμβούλεψε να επισκεφθώ την Αίγυπτο, γιατί είναι η χώρα του γνωστού Τζαμί Αλ-Άζχαρ και η πηγή του πολιτισμού. Εκείνος μιλούσε πολύ για το Ισλάμ.

Όταν ζήτησα από τον τωρινό Πρωθυπουργό να μου δώσει την άδεια να επισκεφθώ την Αίγυπτο σε σχέση με τον ορισμό μου ως Υπουργός Κοινωνικής Ανάπτυξης και Τοπικής Διακυβέρνησης, συμφώνησε και επίσης με συμβούλεψε να επισκεφτώ τον Αλ-Άζχαρ και το Ανώτατο Συμβούλιο Ισλαμικών Ζητημάτων, για τις δράσεις του οποίου είχαμε ακούσει τόσα πολλά κατά τη διάρκεια των επισκέψεών μας στις ΗΠΑ και στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Συμμετείχα στις βουλευτικές εκλογές πολλές φορές και με επιτυχία, παρά το γεγονός ότι ήμουν Μουσουλμάνα. Διετέλεσα Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού και επίσης ήμουν στο Υπουργικό Συμβούλιο, παρόλο που είμαι Μουσουλμάνα.

Θα ήθελα να αναφέρω κάτι σημαντικό. Η Δημοκρατία του Τρινιντάντ και Τομπάγκο επιτρέπει τις επίσημες αργίες κατά τις εορτές *Ειντ-ουλ-Φιτρ* και *Ειντ-αλ-Άντχα*. Οι Μουσουλμάνοι έχουν την ελευθερία να γιορτάζουν το μήνα του Ραμαντάν στα σπίτια τους, καθώς επίσης και στα τζαμιά.»

Είπε, επιπλέον:

«Κάνω έκκληση στον Ισλαμικό κόσμο να αλληλοϋποστηρίζεται, γιατί η ενότητα είναι δύναμη, ειδικά υπό το πέπλο αυτής της άριστης θρησκείας του Ισλάμ, που έχει φέρει ισότητα στην ανθρωπότητα και που ρυθμίζει τις σχέσεις και τις συναλλαγές μας.

Ο Παντοδύναμος Αλλάχ με έχει καθοδηγήσει στο Ισλάμ και προσεύχομαι σ' Αυτόν να Καθοδηγήσει τους Μουσουλμάνους

προς την αδελφικότητα και την ειρήνη, ώστε να γίνουν στην πραγματικότητα σ' αυτήν την εποχή η καλύτερη κοινωνία που έχει αναδείξει η ανθρωπότητα.»

κυρία Φάτιμα Μικ Ντέβιντσον

Υπουργός Κοινωνικής Ανάπτυξης και Τοπικής
Διακυβέρνησης

στη Δημοκρατία Τρινιντάντ και Τομπάγκο

Περιεχόμενα

<i>Εν συντομία απόψεις νέων Μουσουλμάνων για το Ισλάμ</i>	4
<i>Η μετριοπάθεια και η εγκράτεια είναι σημαντικές αρχές του Ισλάμ</i>	4
<i>Το Ισλάμ και μόνο μπορεί να ικανοποιήσει τις ανάγκες κάθε μέλους της ανθρώπινης οικογένειας</i>	5
<i>Το Ισλάμ και μόνο προσφέρει λύση στα σημερινά προβλήματα</i>	5
<i>Το Ισλάμ πάντα με έλκυε, και λόγω της απλότητάς του, και λόγω της αφοσίωσης των οπαδών του</i>	6
<i>Η αγνότητα και η απλότητα της Ισλαμικής Πίστης και η ξεκάθαρη Αλήθειά της ήταν ιδιαίτερα ελκυστικά για εμένα</i>	7
<i>Στο Ισλάμ βρήκα την Αληθινή Πίστη την οποία αναζητούσα τόσο καιρό</i>	7
<i>Ασπάστηκα το Ισλάμ γιατί ταιριάζει πολύ καλά με τις δικές μου ιδέες</i>	8
<i>Το Ισλάμ είναι η θρησκεία που αναζητούσα</i>	8
<i>Αν η Βρετανία και η Ευρώπη ασπάζονταν το Ισλάμ, θα ήταν και πάλι ισχυρές δυνάμεις στον κόσμο</i>	9
<i>Εν συντομία απόψεις νέων μουσουλμάνων για το Κοράνιο</i>	10
<i>Το Κοράνιο περιέχει ό,τι απαιτεί περισσότερο κάθε ψυχή</i>	10
<i>Μελέτησα μια Μουσουλμανική μετάφραση των εννοιών του Κορανίου και έμεινα κατάπληκτος διαβάζοντας τόσο ευγενή διδάγματα και τόσο εμνευσμένα εδάφια!</i>	10

<i>Το Κοράνιο είναι γεμάτο αλήθειες, και οι διδασκαλίες του είναι τόσο πρακτικές και ελεύθερες από δογματικές δοξασίες και μυστήρια!</i>	11
<i>Στο κατώφλι του Ισλάμ</i>	13
<i>Γιατί ασπάστηκα το Ισλάμ;</i>	13
<i>Ο ασπασμός μου του Ισλάμ!</i>	18
<i>Τι με οδήγησε στο να ασπαστώ το Ισλάμ;</i>	20
<i>Γιατί ασπάστηκα το Ισλάμ;</i>	22
<i>Γιατί είμαι Μουσουλμάνος;</i>	25
<i>Πώς ήρθα στο Ισλάμ</i>	28
<i>Ασπασμός του Ισλάμ</i>	31
<i>Πώς αφοσιώθηκα στο Ισλάμ;</i>	33
<i>Γιατί έγινα Μουσουλμάνος;</i>	36
<i>Γιατί αποδέχτηκα το Ισλάμ;</i>	38
<i>Το Ισλάμ – Η επιλογή μου</i>	42
<i>Γιατί ασπάστηκα το Ισλάμ;</i>	43
<i>Συνέντευξη με την Αϊσα Κιμ</i>	46
<i>Γιατί ασπάστηκα το Ισλάμ;</i>	51
<i>Γιατί ήταν το Ισλάμ η επιλογή μου</i>	53
<i>Η υποταγή μου στο Ισλάμ</i>	54
<i>Γιατί ασπάστηκα το Ισλάμ;</i>	56
<i>Πώς ήρθα στο Ισλάμ;</i>	58

IslamHouse.com

الإسلام بلغات العالم

Islam in the languages of the world

